

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เชิดชูเกียรติยศ "เกษตรศาสตร์ ปราบปราม"

นิตินามมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผู้ประสบความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศาสตร์แห่งแผ่นดิน

นายกนก คดีการ KU-26

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 24 กันยายน 2490

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - วิทยาศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ ปรี- - วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ ปรี- - ารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์●
- ◆ ปรี- - าดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) University of Kentucky, U.S.A.
- ◆ ประกาศนียบัตรกฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์●มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์●
ร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ◆ ประกาศนียบัตร หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.)
(รุ่นที่ 13) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
- ◆ ประกาศนียบัตร หลักสูตร "การจัดการสมัยใหม่" วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

๖ บทสัมภาษณ์

ตลอดเวลาที่ได้เข้ารับการศึกษานานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความภาคภูมิใจที่ได้เข้าเรียนในสถาบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร เพราะในช่วงเวลานั้น มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ยังไม่ได้เปิดสาขาดังกล่าวนี้ นอกจากนี้โชคดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทในสถาบันนี้

ช่วงปริญญาตรี นอกจากได้รับการประสาทความรู้จากคณาจารย์แล้ว สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตคือ การฝึกความอดทนและความเข้าใจในการเกษตรมากขึ้น ทั้งนี้เพราะได้เป็นผู้ช่วยนักวิจัย ในช่วงการศึกษาระดับปริญญาตรี 3-4 ภายใต้โครงการพัฒนาข้าวโพด-ข้าวฟ่าง ซึ่งเป็นการร่วมมือกับกรมวิชาการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมูลนิธิอานันทมหิดล

ช่วงปริญญาโท - ปริญญาเอก ซึ่งเป็นช่วงสำคัญ ในเนื้อหาความรู้ ในช่วงดังกล่าว ผู้ประสาทความรู้ในขณะนั้นล้วนแต่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เช่น ศ.ดร.โสภณ ทองปาน, ศ.ดร.ทองโรจน์, อ่อนจันทร์, ศ.ดร.กำพล อตุลวิทย์, ศ.ดร.ไชยยงค์ สุชาติ, ศ.ดร.ประเจิด ลินทรัพย์, ศ.ดร.วีระพงษ์รามางกูร, ศ.ดร.อุดม เกิดพิบูลย์, ดร.โอฬาร ไชยประวัติ, ดร.สมนึก ศรีปลั่ง, ดร.วารินทร์ วงษ์ทา-เขาวน, นอกจากนี้ยังมีอาจารย์จากต่างประเทศ ดร.ดีเลนเวอล และ ศ.ดร.จิมเอาร (ซึ่งเป็นอดีตบรรณาธิการวารสารสมาคมเศรษฐศาสตร์เกษตรของสหรัฐอเมริกา) คณาจารย์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น และสิ่งที่เป็นพระคุณอย่างยิ่งในชีวิตที่ผมได้รับทุนวิจัย ตลอดระยะเวลาที่เรียนปริญญาโท - ปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร ภายใต้โครงการถั่วเหลือง เป็นความร่วมมือ JICA กับรัฐบาลไทย

ถ้าหากขาดซึ่งประสบการณ์ความรู้การเกษตร ความอดทน และความรู้ที่ได้รับช่วงปริญญาตรีและโท ผมเองก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะเรียนจบปริญญาเอก (ได้รับทุน USAID) จากประเทศสหรัฐอเมริกาหรือไม่ หลังจากจบปริญญาโทได้มาช่วยสอนภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรอยู่ 4-5 ปี ซึ่งก็ยังทดแทนคุณที่มหาวิทยาลัยให้แก่ผมไม่จบสิ้น และจะจดจำพระคุณของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไปตลอดชีวิต

นายฉกรรจ์ •แสงรักษาวงศ์ •

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ •

เกิด 23 พฤษภาคม 2493

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ ประกาศนียบัตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ •

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

นายจัตร์ชัย รัดโนภาส KU 24

อธิบดีกรมป่าไม้

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกิด 5 กุมภาพันธ์ 2489

การศึกษา :

- ◆ วนศาสตร์บัณฑิต (สาขาวนศาสตร์ทั่วไป) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์●
- ◆ นักบริหารระดับสูงหลักสูตรที่ 1 (นสบ.) รุ่นที่ 24 สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนสำนักงาน ก.พ.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

วิเศษณ์

4 ปี ประทับใจ กับ 36 ปี ที่จากมา

การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเท่ากับเป็นการกำหนดอาชีพและเส้นทางเดินชีวิตในอนาคตของตนเอง ผมตัดสินใจด้วยความภาคภูมิใจที่จะเลือกเข้าเรียนในคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยความเข้าใจและมีความมุ่งมั่นที่จะนำความรู้ความสามารถที่ได้รับไปช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ในชนบท เกษตรกรซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ เป็นอาชีพส่วนไท- 'ของคนไทย' ซึ่งถูกเอารัดเอาเปรียบมาตลอด ความยากจนของเกษตรกรไม่ใช่เกิดขึ้นจากตัวเกษตรกรเอง แต่กลับมีปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญ- ของผลผลิตทางการเกษตร การควบคุมปัจจัยเหล่านี้เป็นเรื่องเหลือกำลังของเกษตรกร ความไม่รู้ ไม่เข้าใจ เป็นสาเหตุหลักการบุกรุกทำลายป่า ด้วยความคาดหวังเพื่อการขยายพื้นที่เพาะปลูกเพื่อให้ผลผลิตมากขึ้นแต่กลับย้อนมากระทบตนเอง ผลผลิตตกต่ำ รายได้ลดลง ภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น ขาดพื้นที่ทำกินไปบุกรุกป่าใหม่ เกิดเป็นวงจรซ้ำซากที่ย้อนกลับมาทำลายตนเองมากขึ้นทุกวัน ทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์จึงเป็นความคาดหวังที่จะช่วยแก้ไข- หาของเกษตรกรได้ในอนาคต ความมุ่งมั่นของผมที่เข้าศึกษาในคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็เพื่อที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยแก้ไข- หาที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีความสุข สมหวังและยืนหยัดต่อสู้ เพื่ออนาคตของตนเองและครอบครัวได้

สังคมเล็ก ๆ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในช่วงการศึกษา เป็นบทเรียนอันสำคัญ- ยิ่ง ความประทับใจเกิดขึ้นจากมิตรจิตของความเป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้อง ที่เพาะบ่มการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเยี่ยงพี่น้องของชาวเกษตร ปูพื้นฐานที่สำคัญ- ให้การทำงานในโอกาสต่อมาได้อย่างราบรื่น ประเพณีของชาวเกษตรในรั้วมหาวิทยาลัยสร้างคำถามที่หาคำตอบไม่ได้ในหลายประเด็น แต่คำตอบที่ได้เมื่อจบการศึกษาแล้วเป็นที่น่ายินดียิ่งของศิษย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทั้งหลาย หลายท่านยังหวนระลึกถึงอดีต และอยากให้ออดีตเป็นปัจจุบัน

อาจารย์หลายท่านยังอยู่ในความทรงจำ ซึ่งนอกจากจะมีพระคุณในด้านการเรียนการสอนแล้ว ยังสร้างความประทับใจและเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต ซึ่งผมได้ยึด

อ วิ ศาสตร์

ถือเป็นแนวทางปฏิบัติทั้งในด้านการทำงาน การดำรงชีวิต หลายท่านยังมีความหวังใ
ให้คำปรึกษา และแนะนำการทำงาน ถึงแม้จะจบการศึกษามาแล้วก็ตาม จึงนับว่า
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้สร้างคุณูปการให้กับชีวิตของผมเป็นอย่างยิ่ง

ความทรงจำในความภาคภูมิใจเป็นกำลังใจอันมหาศาลที่ทำให้ผมยืนอยู่ได้จนถึง
จุดนี้ในปัจจุบัน ทำให้ผมพิจารณาตนเองว่า สิ่งใดที่เป็นประโยชน์โดยรวมต่อสถาบันแห่งนี้
ผมจะเร่งรีบตอบแทน- คุณโดยทันทีอย่างไม่ลังเลใจ

ฉัตรชัย รัตโนภาส

นายเสียมเกียรติ แสนวิเศษ KU 29
 รองเลขาธิการ คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงาน
 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) นักบริหาร 10
 เกิด 22 มีนาคม 2495

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ M.A. (ECONOMICS), Middle Tennessee State University, U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

พุดจตุรจอมเกล้า (ท.จ.)

เป็
 ผน
 เป็รื่อง"
 ครอบครั
 ที่อยู่
 ริมขอบค
 มีแต่ควา
 แวดล้อม
 เกิดการพ
 แห่งนี้ให้
 สามารถ
 ผน
 เวลาการ
 เรียบง่าย
 และปฏิบ
 เพื่อส่วน
 ส
 มั่นคงเพ็
 และสังค
 โครงการ
 โครงการ
 จากชีวิตใ
 ดำริได้ย
 งานบนค
 กันทำงาน
 สมเด็จพระ

๖ ศพพิพ ๓

เกษตรศาสตร์ระลึก

ผมขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้กรุณามอบ "เกษตรศาสตร์ปรางเปรี๊ยะ" ให้กับผม และผมยินดีรับด้วยความภูมิใจ รวมทั้งถือว่าเป็นเกียรติต่อผมและครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของศิษย์เก่าเกษตรศาสตร์รุ่นที่ 29 ที่อยู่ในขบวนวีรชนเกษตร เมื่อ พ.ศ. 2512 ซึ่งขณะนั้นเป็นห้องทุ่งบางเขนที่กว้างใหญ่- ริมขอบความเจริญ- ของมหานครกรุงเทพ และตามที่จำภาพได้ติดตา คือมองไปทางไหนก็มีแต่ความเขียวสดขจี ที่อุ้มไปด้วยความหลากหลายของสรรพชีวิตในธรรมชาติสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษาเช่นนี้ จะว่าไปแล้วนับเป็นปัจจัยสำคัญ- ที่ช่วยขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนางานวิชาการ ส่งเสริมองค์ความรู้และการเรียนรู้ของนิสิตระดับอุดมศึกษาแห่งนี้ให้มีกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาภูมิปัญญา- - ำให้เกิดความหลากหลายในทุกมิติโดยสามารถสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ ได้จริง ทั้งจากภาคทฤษฎีตลอดจนภาคปฏิบัติ

ผมมีความรู้สึกว่ ชีวิตความเป็นอยู่ในสถานภาพของนิสิตลูกพระพิรุณตลอดระยะเวลาการศึกษานั้น ปรหนึ่งว่าได้ผ่านสนามฝึกงานให้รู้จักตนเองและการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย ภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและสังคมเกษตร เป็นบ้านหลอมที่สร้างและปฏิบัติตนให้รู้จักกับความเข้มแข็ง อดทน สามัคคี ถือเป็นกระบวนการสร้างจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมและนำไปสู่จุดเริ่มต้นที่ดีในการทำงานร่วมกัน

สิ่งเหล่านี้ เมื่อมองอย่างเชื่อมโยงกันแล้วเกษตรศาสตร์ได้สร้างสมปูพื้นฐานอันมั่นคงเพื่อให้ผมได้มีโอกาสเข้ามารับงานในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และต่อมาได้รับงานอันสำคัญ- ยิ่งเกี่ยวกับการประสานและบริหารงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งผมได้นำเอาองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากชีวิตในรั้วเกษตรศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้อง และสามารถสนองแนวพระราชดำริได้อย่างกลมกลืน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งในส่วนของวิธีคิด วิธีการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานบนความเป็นธรรมชาติเรียบง่าย โดยใช้หลักความร่วมมือ ประสานงานทุกฝ่ายร่วมกันทำงานสู่เป้าหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา นอกจากนี้แล้วสิ่งที่ผมได้รับการปลูกฝังจากมหาวิทยาลัย

วิชา ๖ ศพพีพ ๓๓

รวมทั้งเกษตรศาสตร์ทุกสีเขียวกุทุก ๆ ท่าน ก็คือ เนื้อเพลงประจำมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นแนวทางที่ใช้อยู่ในจิตใจและการปฏิบัติงานตลอดมา ดังถ้อยคำที่ว่า

จะจงรักจอมจักริน

อีกแดนแผ่นดินทำกินเก็บผล

พระคุณเกษตรล้วน

รักเปี่ยมพันดวงจิตเอย

เฉลิมเกียรติ แสนวิเศษ

นายเฉลิมศักดิ์ วานิชสมบัติ KU 29

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกิด 26 พฤษภาคม 2491

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาปฐพีวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา Soil Science จาก University of Missouri
- ◆ หลักสูตร นบส.1 รุ่นที่ 9 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ◆ หลักสูตร นบส. 2 รุ่นที่ 17 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- ◆ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 43 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นายชวลูทนต์ ไชยนิวัด KU 24

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 26 กุมภาพันธ์●2489

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - ตรี กสิกรรมและสัตวบาลบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ ปรี- - โท Diploma in Agricultural Extension Methods, Reading University
- ◆ ปรี- - วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปรอ. 41-11)
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวิทรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

ได้
โล
ดิงดูตไนร
มาตามระ
ลมมรลุม
ถึงไนโตร
สารประก
ด้
มีการพัค
ก็อยู่ในภ
ท้ายของข
เม
มหาวิทยาลัย
มักจะดูค
ง่าย ๆ น
แ
เรียนยาก
จากนั้นรู้
ไม่ได้" เป็
พ
ตัวเองที่ท
เสื่อสีขา
ผู้ท-ิงเว
ส
ยนต๗ลา
ส- ลักษ

๖ ชีวิต

เกษตรศาสตร์ของเราแต่ก่อน..

โลกเป็นสะเก็ดดาวแตกตัวจากดวงอาทิตย์ที่มีขนาดกำลังพอดีที่พระอาทิตย์ส่องแรง ดึงดูดในระยะห่างที่เหมาะสม หมุนรอบดวงอาทิตย์และหมุนรอบตัวเอง โดยแกนเอียงไป มาตามระยะเวลาที่สม่ำเสมอ ทำให้เกิดฤดูหนาว อบอุ่น และร้อน เกิดกลางวัน กลางคืน ลมมรสุม และความชื้น ทำให้แร่ธาตุที่สำคัญ- คือ คาร์บอน ไฮโดรเจนและออกซิเจน รวมถึงไนโตรเจน แคลเซียม ไปแคลเซียม ฟอสฟอรัส และยังอีกหลายชนิดรวมตัวกันเป็น สารประกอบ เรียกว่า "ชีวิต"

ด้วยขบวนการหาอาหารซึ่งเป็นแร่ธาตุต่าง ๆ ที่กล่าว ทำให้ชีวิตที่ถ่ายทอดกันมา มีการพัฒนา เจริญ-เติบโต เปล่งปลั่ง ขยายพันธุ์แล้วร่วงโรย สลายไปในที่สุด พวกเราก็อยู่ในกฎเกณฑ์ของโลกใบเดียวกันนี้ ขณะนี้ต้องยอมรับว่าชีวิตผมใกล้ร่วงโรยถึงส่วนสุดท้ายของชีวิตแล้ว วันเวลาผ่านไปรวดเร็วจัง

เมื่อปี 2507 ผมเป็นนิสิตปีหนึ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้คาดหวังเข็มขัดมหาวิทยาลัย หัวบางเขน ด้วยความภาคภูมิใจ เวลาเดินสวนกับใครในแหล่งชุมชน ผมมักจะดูคนที่เดินสวนมาว่าเขาดูหัวเข็มขัดบางเขนของผมบ้างหรือไม่ เป็นนิสิตเกษตรไม่ใช่ ง่าย ๆ นะ

แต่ชีวิตนิสิตปีหนึ่ง ไม่ใช่ไปรอยไปด้วยความสุขอย่างที่คิด ต้องขอเรียนว่าเกษตร เรียนยากมาก หรือผมจะไม่เหมาะหรือไม่ถนัด แต่ผมก็พยายามแทบเอาตัวไม่รอด นอกจากนั้นรุ่นพี่ยังมีประเพณีรับน้องใหม่ที่หนัก เพื่อให้พวกเรารักกัน "เป็นเกษตรสำรวม ไม่ได้" เป็นคำสั่งสอนของรุ่นพี่ ๆ ที่พูดอยู่เสมอ ๆ เป็นประจำ

ผมจำภาพนิสิตปีหนึ่ง ที่ใส่ถุงเท้ารองเท้าเรียบร้อย สวมหมวกแก๊ปสีเขียวมีชื่อตัวเองที่หน้าหมวก เพื่อนนิสิตหญิงติดโบว์สีเขียวที่เข็มกลัดพระพิรุณทรงนาค ติดหน้าอก เสื้อสีขาวทุกครั้งทีออกนอกชายคาจะต้องแต่งตัวดังกล่าวดูเขียวทั่วไปหมด เฉพาะเพื่อนผู้ชาย-ในเวลาพี่ ๆ ผู้หญิง-ซึ่งรู้จักรยานผ่านจะต้องกล่าวว่า "พี่ชาสวัสดิ์ค๊ะ"

สมัยนั้น ในบริเวณมหาวิทยาลัย ทุกคนซึ่งรู้จักรยาน จะมีเฉพาะอาจารย์ที่ใช้รถยนต์เวลาเปลี่ยนชั้นเรียนตอนหมดชั่วโมง ขบวนจักรยานสวนกันไปมาดูหนาแน่นแต่ก็เป็น ลี- ลักษณะเห็นจักรยานเยอะ ๆ เป็นพัน ๆ คัน ต้องคิดถึงเกษตรบางเขนของพวกเรา

๖ คนพี่ ๓ คน

การที่รุ่นเดียวกันต้องใส่หมวก และติดโบว์เป็นระยะเวลา 1 ปี ทำให้พวกเรารู้จักกันและกันได้โดยง่าย เวลาพบผู้ที่จับเกณฑ์ด้วยกัน เรามักจะถามว่า รุ่นเท่าไร แต่เราไม่ถามว่าจับคณะอะไร เพราะเกณฑ์เราเหมือนกันเป็นรุ่น และไม่แบ่งแยกคณะ ขณะที่ทำงานได้พบกับรุ่นพี่รุ่นน้องในกิจกรรมงานต่าง ๆ เมื่อต่างก็ทราบว่ามีมาจากเกณฑ์เหมือนกัน คำแรกที่เราจะถามก็คือรุ่นเท่าไรนั่นเอง

กิจกรรมงานวันตลาดนัดในช่วงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ก็เป็นอีกช่วงหนึ่งที่พวกเราประทับใจในวันคืนสู่เหย้า สมาคมนิสิตเก่าจัดตลาดนัดตุ้งกกลางทุ่งบางเขน ในงานนี้ จะมีเพลงร่ำวง "เกณฑ์นี้หล่อจริง ๆ ผู้หญิงเขาอยากรู้จัก....." พอรุ่งเช้าตรู่ แยกและรุ่นพี่ ๆ ศิษย์เก่าที่มาร่วมงานจะเดินตลาดนัด คือ แปลงผักของนิสิตปีหนึ่ง พวกเราช่วยกันเก็บผักที่ปลูกในวิชา "เกษตรศิลป์" มาประมูลขายถูก ๆ หรือแจกฟรีก็มาก ตามเพลงร่ำวงเพื่อนสนิทของผมนคนหนึ่ง เอาผักมาผูกคล้องคอเป็นพวงมาลัย เร่ขายตามถนน มีเด็กสาวสวยผ่านมาชอบใจขอถ่ายรูป จึงเกิดการแลกเปลี่ยนที่อยู่เพื่อขอรูปที่ถ่ายไว้ แล้วจบด้วยการแต่งงานอยู่ด้วยกันจนถึงปัจจุบัน

งานตลาดนัดนี้ รุ่นพี่ ๆ ที่ทำงานวิจัยยังเอาผลงานออกเผยแพร่และจำหน่ายมีการออกร้านของนิสิต มีนิทรรศการและบริการแทรกเตอร์ตากทะเลเออร์ปัสวนนอก ที่สวนนอกเป็นแหล่งไม้ดอกไม้ประดับที่ดูสวยงาม นอกจากนั้นยังมีนมเกณฑ์ที่ขึ้นชื่อ เพราะสมัยนั้นการบริโภคคนยังไม่แพร่หลายเหมือนในปัจจุบัน

เมื่อเรียนเกณฑ์ผมมักจะวาดอนาคต ผืนกลางวัน มโนภาพว่า เป็นชาวไร่ ทุ่งทางเกวียนสูบน้ำแทรกเตอร์ทำงานในไร่ มีสาว ๆ ในเมืองมาเที่ยวไร่ให้ผมต้อนรับ เรื่องราวที่ดีต้องมีทั้งพระเอกและนางเอก ผมเสียอยู่ข้อหนึ่ง คือ ตลอดเวลาที่อยู่เกณฑ์ ไม่มีแฟนสักคน เรื่องผู้หญิงสำหรับผมแล้วช่างอาภัพเสียจริง ภาษาเกณฑ์เรียกว่า "ไม่มีดิน"

วันเวลาของชีวิตผ่านไปเร็วน่าใจหาย เพื่อนรักของผมก็ทยอยจากไป ๆ ตลอดเวลาเมื่อคิดถึงความหลังก็อดคิดถึงเพื่อน ๆ เหล่านั้นไม่ได้ เราเคยร่วมเรียน ทำงานหนัก ร่วมเล่นเทียวและเกะกะเกรตามประสาวัยรุ่น ผมยอมรับว่าสร้างบาปกรรมให้กับผู้อื่นในสมัยนั้นอยู่บ้าง ทำให้บางคนเสียใจ (ไม่เกี่ยวกับความรัก) ขณะนี้ผมประสบเคราะห์กรรมอะไรก็มักจะคิดทวนไปว่าผมกำลังชดใช้กรรมในสมัยนั้นอยู่หรือไม่ ถ้าสามารถชดใช้กรรม

๖ สัพพัตถ

อะไรได้ผมอยากทำจริง ๆ เพื่อให้สบายใจขึ้น ขณะนี้มีบาปในใจที่ไม่กล้าเล่าสำหรับเพื่อน ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่ และอย่างเข้าสู่วัยสุขุมของชีวิตแล้วพวกเรารักกันมากยิ่งขึ้นเวลาทำงานสังสรรค์ใคร พวกเราร่วมกันมากกว่าสมัยก่อนที่เรายังเป็นหนุ่มสาวกันเสียอีก

เสียงเพลงเชียร์ระหิ่มและเพลงแอ๊ดก็ชัดเป็นระยะ ๆ ในอาคารเทพศาสตร์ติดต๋●เสียงรุ่นพีตะโกน อบรมสั่งสอนรุ่นน้อง "ไม่ได้ยินดัง ๆ หน่อย" จากอาคารนี้ พวกเราเดินทางไปสู่สนามกีฬาแห่งชาติ เพื่อเชียร์กั๊กกีฬ่าโปรดของเรา กีฬ่าแพ้ชนะไม่สำคัญ เมื่อเรากลับหอดตอนสี่ทุ่ม เราจะเปิดฟังข่าวกีฬ่าสถานีวิทยุยานเกราะ เขาชมเชยความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวของพวกเราเสมอมา

สามแยกเกษตรในสมัยนั้น เวลาพลบค่ำเหมือนเมืองดาวบอย ไม่มีรถวิ่งผ่านสักคันมีแต่ร้านค้าเปิดไฟสว่างไสว คลาคล่าด้วยจักรยานของนิสิตชาย (นิสิตหญิงห้ามออกจากหอดเวลากลางคืน) หลังจากเรียนและอ่านหนังสือ พวกเราออกมาหาที่พักผ่อนสมองกินข้าวต้ม ไอศกรีม เต้าทิง เรจจำร้านไทยเจริ- ร้านเจพวย ร้านไอ้ลิ้ม (ลิ้มเจริ-) หรือร้านพีเมียดได้ พวกเราหลายคน (รวมทั้งผม) เป็นขาประจำร้านพีเมียด นอกจากจذب-ซีแล้วยังยืมเงินได้อีก บางคนไปเที่ยวในเมืองเงินหมด ขึ้นแท๊กซี่มายืมเงินพีเมียดจ่ายก่อนก็ได้ พีเมียดใจดีกับพวกเรามาก พี ๆ น้อง ๆ ที่มาเป็นขาประจำพีเมียด ในปัจจุบันผมยังจำได้หมด

ทุกวันนี้เวลาผมไปเดินตามศูนย์การค้าต่าง ๆ จะพบนิสิตเกษตรในเครื่องแบบทั้งหญิงและชาย พวกเขาดูสดใสน่ารัก ทำให้ผมหวนกลับไปเมื่อ 40 ปีที่ผ่านมาเสมอ ๆ ผมอยากเข้าไปคุยกับเขา แนะนำตัวว่า ผมเป็นรุ่นพีเกษตรของคุณน้องทั้งหลาย แต่ผมไม่กล้าทำหอด เดียวนี้แก●ต๋มต๋นเยอะแยะ กลัวน้อง ๆ จะตกใจหาว่า คุณลุงแก่แล้วยังจะมาต๋มต๋นหนูอีก ไปวัดจองที่อยู่ตรงนั้นดีกว่า หนูกับคุณลุงอยู่คนละโลก คนละสมัยกันแล้ว (แะะ ๆ พุดเล่น ๆ ครับ)

ชวาลุฑฒ ไชยวุฒิ

นายถวัลย์ วัลล อ่อนศิริ KU 29
อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
กระทรวงคมนาคม
เกิด 4 ธันวาคม 2494

การศึกษา :

- ◆ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ หลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 46
- ◆ หลักสูตรนักบริหารระดับสูงรุ่นที่ 28

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

นายธงชาติ รัชชากุล KU 24

อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 23 กุมภาพันธ์●2489

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - ากสิกรรมและสัตวบาลบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

๖ บทสัมภาษณ์

เลี้ยวหนึ่ง.. ของความทรงจำ..

เราเป็นลูกเกษตรกร.. เราเป็นนักกีฬา.. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้เห็นนิสิตใหม่ประชุมเชียร์●ทำให้อดนึกถึงตนเองตอนเข้ามาเป็น KU ใหม่ ๆ ไม่ได้ จากเด็กบ้านนอก เข้าร่วมมหาวิทยาลัยสมัยนั้นมีแต่ทุ่งเต็มไปด้วยต้นไม้ อาคารต่าง ๆ มีน้อย KU แต่ละรุ่นรู้จักกันหมดมีการร้องเพลงเชียร์●และประชุมเชียร์●ร่วมกัน ระบบ SOTUS เข้มข้น ระบบ SENIORITY เข้มแข็ง การดูแลและเอาใจใส่จากรุ่นพี่ที่ดี.. ทำให้ไม่รู้สึกรู้สึกว่าเป็นที่เรียน รู้สึกเหมือนบ้านและได้อยู่ตึก 2 ห้องเดียวกับพี่อุดม พูลเกษ และพีदनัย ซึ่งพี่ทั้งสองเป็น KU 23 เลยทำให้ต้องนอนเตียงบนตลอด 4 ปี เพราะ KU 23 เป็นหลักสูตร 5 ปีรุ่นสุดท้าย ส่วน KU24 เป็นหลักสูตร 4 ปี รุ่นแรกทำให้สำเร็จการศึกษารับปริ- - บัตรพร้อมกัน ซึ่งก็เป็นหนึ่งในความทรงจำที่ดี และประทับใจในการอยู่ร่วมกันระหว่างพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ เกษตรด้วยกัน

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น เป็นช่วงที่วิเศษสุด เป็นช่วงเวลาที่มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตว่า อยากทำอะไร อยากเป็นอะไร อาจจะด้วยเหตุที่เป็นคนเอาไหน จึงร่วมในทุกกิจกรรมของรุ่นและของมหาวิทยาลัย และเป็นนักกีฬาซอล●บอลของมหาวิทยาลัย.. จึงเป็นนักหาค่ากินเข้าในการสอบซึ่งมีผลทำให้การเรียนไม่ติดนัก โดยเฉพาะวิชาที่มี 4 หน่วยกิต แต่โชคดีที่เรียนหลักสูตร 4 ปีรุ่นแรก.. มิฉะนั้นคงจบแค่อนุปริ- - ภา.. และด้วยความประทับใจในลีลาการสอนของอาจารย์●ชัยชัยแสงสิงแก้ว อาจารย์●พุม ขำเกลี้ยง อาจารย์●คือ สุทธิวิช ประกอบกับผลการเรียนดังกล่าว จึงตัดสินใจที่จะเป็นนักส่งเสริมการเกษตร ซึ่งก็อาจเป็นโชคเพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาในปี 2511 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●ได้จัดตั้งกรมส่งเสริมการเกษตรขึ้นมา จึงนับเป็นลูกหม้อของกรมส่งเสริมการเกษตรคนหนึ่งที่ปฏิบัติราชการทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในการส่งเสริมและช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรในการประกอบอาชีพ สัมกับความรู้และความตั้งใจที่ตั้งปณิธานไว้ จึงเป็นอีกความทรงจำหนึ่งที่เกษตรศาสตร์●สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพออกสู่ตลาด เพราะอุดมไปด้วยคณาจารย์●ที่มีความรู้ความสามารถและสั่งสอนลูก KU ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพสู่สังคม สร้างผลงานจนเป็นที่ประจักษ์●และเป็นที่ยอมรับในวงการเกษตรทั้งในและต่างประเทศ เป็นการสร้างชื่อเสียง

วิทย์ คู่พี่พี่ ฅน

และเกียรติภูมิแก่เกษตรศาสตร์ทางเขน ขอขอบพระคุณคณาจารย์ตั้งที่กล่าวนามและไม่
ได้กล่าวนามมา ณ โอกาสนี้

ธงชาติ รักษากุล

นายธีรพงษ์•ตั้งธีระสุนันท์•KU 32

ผู้จัดการ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

เกิด 19 กรกฎาคม 2495

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•
- ◆ M.M. (ธุรกิจเกษตร) University of Philippines at Los Banos ประเทศฟิลิปปินส์•
- ◆ ประกาศนียบัตร หลักสูตรการบริหารเศรษฐกิจสาธารณะสำหรับนักบริหารระดับสูง สถาบันพระปกเกล้า
- ◆ ประกาศนียบัตรผู้ผ่านการอบรมและสอบในหลักสูตร "ช่องทางการประกอบธุรกิจ การซื้อขายล่วงหน้า" รุ่นที่ 2/2546 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจการค้าเกษตรล่วงหน้า

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)

น
ม
สีเขียวม
ตลอดระยะ
อยู่ในใจไม
ผ
สามัคคีกัน
อุปสรรค
ค
กิจกรรมร
ที่คอยดูแล
หลักการด้
อย่างเข้ม
ให้คำแนะนำ
เหมือนน้อง
ใ
สาขาวิชา
ตลอดจน
จากท่านจ
ความเมต
ผมก็ยังเค
ที่
เป็นเพื่อน
ยังคงอยู่เ

อี ศัพท์ ฃม

นนทรี.....ที่รัก

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•เป็นสถาบันการศึกษาอันเป็นที่รักยิ่ง ของเราชาว สีเขียวฃมในฐานะเป็นลูกสีเขียวคนหนึ่งมีความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ผมได้พบ ได้เห็นหลายสิ่งหลายอย่างเป็นความทรงจำที่ประทับใจ อยู่ในใจไม่รู้ลืม

ผมยังจำได้ดีถึงระบบ **Sotus** ซึ่งเป็นระบบที่สอนให้รุ่นเดียวกันมีความรัก ความสามัคคีกัน สอนให้รู้จัก รุ่นพี่ รุ่นน้อง ตลอดจนให้มีความมานะ อดทน กล้าเผชิญ- ภัย- หาอุปสรรคต่าง ๆ นานา

คำว่า **เขียวเกษตร เข้มแข็ง กล้าหา- อดทน** ที่พวกเราเคยร้องเวลาทำกิจกรรมร่วมกันยังก้องอยู่ในความทรงจำ พอนึกถึงขึ้นมาเมื่อไรก็ทำให้เห็นถึงภาพรุ่นพี่ ๆ ที่คอยดูแลช่วยเหลือน้อง ๆ ด้วยความรัก และเมตตา จากเวลานั้นจนถึงวันนี้ผมได้นำหลักการดังกล่าวมาใช้ควบคู่กับการปฏิบัติงานที่ อ.ก.ส. คือเราต้องปฏิบัติหน้าที่ทำงานอย่างเข้มแข็ง อดทนต่อภัย- หาอุปสรรค กล้าที่จะรับผิดชอบต่อสิ่งที่ผิดพลาด ตลอดจนให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานด้วยความรัก ความจริงใจและดูแลกันเหมือนพี่เหมือนน้อง

ในช่วงเรียนอยู่นั้น นอกจากผมได้รับความรัก ความเมตตาจากคณาจารย์ในสาขาวิชาต่าง ๆ หลายท่านแล้ว ยังได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ดี จากรุ่นพี่ ๆ เพื่อน ๆ ตลอดจนน้อง ๆ อีกมากมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง **อาจารย์อะพี สาดริก** เพราะนอกจากท่านจะเป็นอาจารย์ให้ความรู้ทางวิชาการแล้ว ท่านยังเปรียบเสมือนพ่อที่ให้ความรัก ความเมตตา สั่งสอนให้ศิษย์ทุกคนปฏิบัติตัวเป็นคนดี และช่วยเหลือสังคม แม้จนทุกวันนี้ผมก็ยังเคารพรัก และเรียกขานนามของท่านว่า "คุณพ่อ"

ท้ายที่สุดของความประทับใจยิ่ง คือ ความผูกพันของรุ่นพี่ รุ่นน้อง และความ เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันตลอดเวลา ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด พวกเราเขียวเกษตร ยังคงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของชาวสีเขียวคู่กับนนทรีที่ประทับใจไม่รู้ลืมตลอดไป

ธีรพงษ์•ตั้งธีระสุนันท•

นายธีระ วงศ์สมุทร KU 27

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกิด 15 ธันวาคม 2491

การศึกษา :

- ◆ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (ชลประทาน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 42

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

หน้าหลาย
เหล่านี้
เป็นวันที่
ที่บอกว่า
พอ แต่
สถาบัน
เรา
ว่าเดิน
ความง
ทางไป-
ที่ไม่เคย
ว่า "พี" ไ
ศาสตร์
เรา
"SOTUS"
เรียกพี
ผ่านมา
เต็มที จะ
เคยเจอ
อยู่บ้าง
เรา
ทั้งพี และ
กันชัด แล
ก็อูกล
เกษตร"

วิ ทน พื ฃ

ณ สถานทีประภาคผลการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย มีผู้คนเยอะแยะ มาก หน้าหลายตามาชูมนุ่มกัน บางคนมีความสุข..บางคนเศร้า..ก็ไมคิดว่าคนที่หน้าแปลก ๆ เหล่านี้หลายคนกลั้กลายเป็นคนที่ผมเรียกว่า "เพื่อน" ทีสนิทมาจนกระทั่งปัจจุบัน วันนั้น เป็นวันที่ผมดีใจเป็นทีสุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการประสบความสำเร็จในชีวิตระดับ 1 ทีบอกว่าระดับ 1 คือ ชีวิตคนเราอาจมีความสำเร็จทีแตกต่างกัน บางคนแค่ระดับ 10 ก็พอ แต่บางคนก็มากกว่าระดับ 100 โดยส่วนตัวของผมการทีได้เข้ารับการการศึกษาทีสถาบันแห่งนี้ ถือเป็นก้าวแรกในการเริ่มต้นทีดีไปสู่ความสำเร็จทีระดับต่อ ๆ ไป

เวลาผ่านไป..เข้าสู่วันแรกของการเข้ารายงานตัวต่อสถาบันแห่งนี้ มีความรู้สึทีว่าเดินทางมาไกลมากอาจจะเป็นเพราะเกษตรศาสตร์ของเราแต่ก่อนเป็นป่าดงดอนไร่ ความงามตา.. แต่ภายในรั้วมหา'ลัย มีผู้คนมากมายใช้จักรยานเป็นยานพาหนะในการเดินทางไป-มา ก้าวแรกนั้นเป็นก้าวทีประทับใจผมมาก คือมีคนหน้าตาแปลก ๆ อีกรู่มหนึ่ง ทีไม่เคยรู้จักมาก่อนเข้ามาต้อนรับดูแลเอาใจใส่ทุกอย่าง คำทีผมจะเรียกคนกรู่มนี้ต่อไป ว่า "พี" ไปตลอดชีวิต ไม่น่าเชื่อว่าผมจะโชคดีเช่นนี้ ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สถาบันทีมีชื่อเสียง และยังมีพี ๆ ทีดีมาคอยดูแล เลี้ยงข้าว เลี้ยงน้ำ ฯลฯ

เวลาผ่านไป..เข้าสู่วันแรกของการเข้าสู่ประเพณีอันดีงามทีสืบทอดกันมา.. "SOTUS" ไม่น่าเชื่อว่าความประทับใจในตัวของพี ๆ ทีรักของผมหายไปไหนหมด ผมขอเรียกพีปี 4 ปี 5 กรู่มนี้ว่า "พีโหด" ไม่น่าเชื่อว่าคนเราจะเปลี่ยนไปได้ขนาดนี้ แล้วทีผ่านมาในช่วงแรกคืออะไรนะ ผมมีความตั้งใจว่าจะอ่านหนังสือก่อนนอน จะนอนพักผ่อนให้เต็มที่ จะเล่นกีฬาดอนเย็น..ก็หายหมด ต้องทำตนเองให้มีความอดทนต่อความกดดันทีไม่เคยเจอมาก่อนและคิดว่าประเพณีเช่นนี้**จะต้องเลิก** แต่ในความโชคร้ายยังมีความโชคดีอยู่บ้างก็คือพี ๆ ปี 2 ปี 3 ซึ่งผมขอเรียกว่า "พีใจดี" ทีต้องเสียเวลามาปลอบน้อง

เวลาผ่านไป..เข้าสู่วันแรกของการเป็นน้องใหม่เต็มตัวทีได้มาถึง วันนั้น..พวกเรา ทั้งพี และน้องพบกันก่อนฟ้าสว่าง "ธงเขียว" บักโดดเด่นบนเสาสูง ทีพวกพี ๆ ปี 2 ช่วยกันชั้ และทาน้ำมันให้ส้นเพื่อไม่ให้ผู้คนปีนป่ายได้ แต่ในทีสุดด้วยความรัก ความสามัคคี เกื้อกูลกันทำให้เพื่อนคนหนึ่งสามารถปีนขึ้นไปแย่งธงเขียวได้ และแล้วเพลง.."เขียวเกษตร" ก็กระหึ่มจากน้องและพี น้องก็เป็น **น้องใหม่**ของพี ๆ และเป็นลูกสีเขียวที

อี ศัพท์เพี้ยน

สมบูรณ์แล้วนับแต่บัดนั้น และในที่สุดพีโหดของผมนักกลับเป็นพีใจดีอีกครั้งหนึ่ง ความตั้งใจในตอนแรกของผมก็กลับมาเช่นกัน ส่วนความคิดแรกเมื่อถึงเวลาจะต้องเลิกประเพณีอันดีงามที่สืบทอดกันมาได้แล้ว เพราะไม่ใช่ยุคหิน..พอผมได้ขึ้นเป็นรุ่นพีปี 4 ได้รู้และเข้าใจว่าทำไมพี ๆ ของเราในอดีตที่ผ่านมาเลือกประเพณีเช่นนี้ในการรับน้องใหม่ สุดท้ายคน ๆ นี้ (หมายถึงตัวผมและเพื่อน) กลับกลายเป็น "พีโหด" แน่นนอนเลยก็ไม่ใช่ยุคหินนี้..

เวลาผ่านไป..เข้าสู่วันแรกของการทำงานนั้นคือความสำเร็จระดับ 2 ของผม ได้นำความรู้รวมทั้งประสบการณ์ในการร่วมทำกิจกรรม ตลอดจนการฝึกงานภาคสนามที่ได้รับจากสถาบันแห่งนี้มาใช้งานจริง ๆ โดยไม่มีอาจารย์มาคอยให้คะแนน แต่ผมก็สามารถผ่านการทดสอบมาได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากรุ่นพีอีกนั้นแหละ เพราะเรามาจาก..มาซิมาเกษตรศาสตร์มาดหมายใจไมตรี ทุกคนสามัคคีกันช่วยฟ้า เขียวขจี ดำรงองค์คุณราคา นั่นคือตราที่รักจริงยิ่งหัวใจ..

ธีระ วงศตมูทร

นายบัว- ชา ลัดดาสาธนะ KU 24
รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์•(นักบริหาร10)
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์•
เกิด 27 มีนาคม 2488

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - าช่างชลประทานบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•

เครื่องราชอิสริยาภรณ์•:

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

๖ ศัพท์พจน

ความเป็น "สายเลือดเกษตร" เริ่มซึมซับอยู่ในตัวพวกเรานับตั้งแต่วันแรกที่เข้าศึกษาในรั้ว มก. สิ่งแรกที่รับรู้และสัมผัสได้ คือ ความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง หรือ **Seniority** ที่พวกเรายึดถือปฏิบัติกันมา ตั้งแต่รุ่นแรก ๆ สิ่งนี้ทำให้เกิดความรักความสามัคคีระหว่างเพื่อนร่วมรุ่น ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องร่วมคณะและต่างคณะกัน สมัยก่อนเมื่อยังเป็นนิสิต ขอเพียงทราบว่าคุณใดเป็นรุ่นพี่ มก. เรายังให้ความเคารพนับถือ เมื่อทราบว่าเป็นรุ่นน้องเราก็ให้ความรัก ความช่วยเหลือ แม้ว่าจะเรียนอยู่ต่างคณะ ต่างสาขากันก็ตาม สิ่งนี้ได้ซึมซับเข้าสู่ตัวเรานับวันจะมากขึ้นตามวันเวลาที่ผ่านไป จากปี 1 จนถึงปี 4 จนเมื่อจบการศึกษาและเข้าทำงาน สิ่งนี้ก็ยังติดตัวมา ความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง มก. ช่วยให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน การประสานงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานก็ต่างให้ความช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ส่งผลให้งานที่ทำบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จนอาจกล่าวได้ว่า ความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง Seniority ของชาว มก. มีสูงมาก ยากที่สถาบันอื่นจะเทียบเท่าได้

อีกอย่างหนึ่ง ที่กระผมอยากจะบอกเล่าให้นิสิตรุ่นหลังได้รับรู้ คือ **ความผูกพันกับสถาบัน**แห่งนี้ที่เราเคยเล่าเรียนมา ระยะเวลา 4 ปี หรือมากกว่าสำหรับบางคน ที่ได้ใช้ชีวิตในรั้ว มก. ได้หล่อหลอมให้เกิดความรักความผูกพันกับสถาบันแห่งนี้อย่างมาก อาคารเรียน หอพัก ให้อะไรที่มากกว่าความรู้และที่พึงประสงค์การณชีวิตแปลกใหม่ ความรัก ความสุข ความทุกข์ (เล็กน้อย) ความเศร้า (เกือบจะไม่มี) รวมทั้งความรู้สึกอื่น ๆ อีกมากมายเกิดขึ้นกับเรา จนเมื่อเราจบการศึกษาไปแล้วก็ยังคิดถึงวันเก่า ๆ เหล่านั้นอยู่ความรู้สึกผูกพันของรุ่นพี่ ๆ ที่มีต่อสถาบันแห่งนี้ ดูได้จาก เมื่อมีกิจกรรมของมหาวิทยาลัยฯ ในโอกาสต่าง ๆ ก็จะได้รับความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจเป็นอย่างดีจากนิสิตเก่ารุ่นต่าง ๆ ในส่วนตัวกระผมเองก็ยังติดตามข่าวคราว การจัดกิจกรรมของคณะวิศวกรรมศาสตร์และของมหาวิทยาลัยฯ อยู่ตลอด เมื่อมีโอกาสที่จะให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนได้ ในรูปแบบต่าง ๆ ก็ยินดี และเมื่อได้ลองสอบถามไปยังเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นหรือรุ่นพี่รุ่นน้อง พวกเขาเหล่านั้นก็จะทราบข่าวและยินดีให้การสนับสนุนกิจกรรมนั้น ๆ ตามกำลังความสามารถ เช่นเดียวกัน ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยฯ จึงเป็นตัวชี้วัดและยืนยันได้เป็นอย่างดี ถึงความผูกพันที่พวกเรา ชาว มก.

๖ บทสัมภาษณ์

มีต่อสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้"

ท้ายที่สุดนี้ กระผมอยากจะฝากบอกไปยังนิสิตรุ่นหลัง รวมทั้งรุ่นปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ ขอให้สืบทอด "สายเลือดเกษตร" ของพวกเราชาว มก. เพื่อบอกเล่า ความ เป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง หรือ Seniority และความผูกพันที่มีต่อสถาบัน ให้กับน้อง ๆ รุ่น ต่อ ๆ ไป ได้มีโอกาสสัมผัสและรับรู้ ถึงคำว่า "สายเลือดเกษตร" สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด เป็นเพียงส่วนน้อยของความรู้สึก ความประทับใจ ที่กระผมมีต่อสถาบันแห่งนี้ ซึ่งยากที่จะ กล่าวถึงทั้งหมดในโอกาสนี้ได้

บ้- ชา สัตตธาสาธุชนะ

นายป๋อ-ช่วย เกิดสุคนธ์•KU 24
ผู้ว่าราชการจังหวัดตราด
เกิด 6 มิถุนายน 2490

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - ตรีเศรษศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•
- ◆ นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 26 วิทยาลัยการปกครอง
- ◆ นักบริหารระดับสูงกระทรวงมหาดไทย (นักบริหารระดับ 9) รุ่นที่ 8

เครื่องราชอิสริยาภรณ์•

เหรียญ- จักรพรรดิมาลา

แต่คุณพ่อ
ได้ร่ำเรียน
จนได้สอบ
คณะเศรษฐ
ค
นิสิต อยู่
สระน้ำเก
ไปอยู่ตึก
มพ
แพงแล่น
กันอย่างพ
เท่านั้น ที่
มหาวิทยาลัย
เฉลิมสิน
เป็นถนน
วงศานถ
มาเลี้ยงน
ชว
อาหารกล
ด้วยการถ
ช่วงเรียน
ประธานช
ให้มีภาวะ

๖ ชีวิตใหม่

..ความประทับใจ เมื่อครั้งที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน..

แม้ว่าครอบครัวของเรามีฐานะค่อนข้างยากจน อยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่คุณพ่อและคุณแม่ก็พยายามส่งลูก ๆ ให้ได้เรียนกันเท่าที่จะทำได้ กระทบได้รับโอกาสได้ร่ำเรียนตั้งแต่ชั้นประถมโดยรุ่นนั้นยังใช้กระดานชนวนกับชอล์ค ในการเรียนเขียนอ่านจนได้สอบคัดเลือกจากส่วนกลางเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน ในคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ในราวปี 2500 เห็นจะได้

ความที่กระทบเป็นเด็กบ้านนอก เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ จึงได้มาอยู่ในหอพักนิสิต อยู่หอ 5 ซึ่งเป็นหอที่ตั้งมาพร้อม ๆ กับมหาวิทยาลัยติดอยู่กับสนามฟุตบอลใกล้สระน้ำเก่า และจำได้ดีว่าเป็นนิสิตรุ่นสุดท้ายที่ได้อยู่หอ 5 นี้ เพราะพออยู่ปี 2 ก็ได้ย้ายไปอยู่ตึก 11 ซึ่งเป็นตึกใหม่สร้างขึ้นมาแทนหอ 5 ซึ่งก็ยุบเลิกใช้ไป

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตอนนั้นมีการเรียนการสอนอยู่ 7 คณะ (วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม กำลังเริ่มขยายสร้างใหม่) มีนิสิตอยู่ประมาณ 3,000 คนเศษ อยู่กันอย่างหลวม ๆ สุขสบาย นิสิตทุกคนมีรถจักรยานเป็นยานพาหนะ จะมีแค่ 2-3 คนเท่านั้น ที่มีรถยนต์ใช้ จักรยานถือว่าเป็นยานพาหนะคู่ใจ ใช้ขี่ไปเรียนได้โดยสะดวกในรั้วมหาวิทยาลัย บางคืนก็ขี่ออกไปแถว ๆ สะพานควายระยะ 7-8 กม. ไปดูหนังที่โรงหนังเฉลิมสินกับเพื่อน ๆ สภาพถนนหนทางรอบมหาวิทยาลัย ด้านประตูหน้าถนนพหลโยธินเป็นถนน 2 เลน ที่มุ่งหน้าไปดอนเมือง ส่วนถนนด้านข้างประตู 1 และ 2 เป็นถนนงามวงศานถนน 2 เลนที่จะไปเรือนจำลาดยาว ซึ่งเป็นสถานที่พวกกระทบจะไปซื้อกระแสมาเลี้ยงน้อง ๆ กันบ่อย

ช่วงเวลาที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย กระทบได้รับเลือกจากอาจารย์เข้าโครงการทุนอาหารกลางวันที่คาเฟ่ที่เรีย โดยนิสิตที่เข้าโครงการนี้จะได้ทำประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยด้วยการตากถาดห- ารอบรั้วมหาวิทยาลัย ความภาคภูมิใจอย่างมากสำหรับกระทบ เมื่อช่วงเรียนปีที่ 3 ได้รับเลือกเป็นประธานชมรมพุทธศาสตร์ และปีที่ 4 ยังได้รับเลือกเป็นประธานชมรมอภิปรายโต้วาที ความที่ต้องเป็นประธานในวงทั้งรุ่นพี่และน้องเป็นการฝึกฝนให้มีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ ต้องรู้จักเสียสละได้ติดตัวมาจนทุกวันนี้ ในสมัยนั้นจำได้

๖ บทสัมภาษณ์

ว่ามีนายกองค์การนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือ คุณคนอง เนินอุไร ท่านก็เป็นรุ่นพี่ที่ดีคนหนึ่ง

ความประทับใจในรั้วเกษตรนี้ เห็นที่จะเป็นที่บรรยากาศที่เป็นเกษตรร่มรื่น มีความเข้มแข็ง อุดหนุน ความรักกันฉันพี่น้องอย่างมีระบบ การเรียนเน้นหนักภาคเกษตร ที่เป็นการผลิตหลักของประเทศมาช้านาน เหล่าบัณฑิตรุ่นแล้วรุ่นเล่าที่จบการศึกษาออกไปทำคุณประโยชน์นานัปการแก่ประเทศชาติ สมดังปณิธานที่ตั้งใจไว้ในหัวใจของนิสิตเกษตรทุกคน

บุ- ช่วย เกิดสุคนธ์●

นายบ- มี จันทรวงศ์ • KU 25

อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ • (นักบริหารระดับ 10)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ •

เกิด 4 มกราคม 2489

การศึกษา :

- ◆ ปรี- ตรีศึกษาระดับปริญญาตรีและสัตตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ ปรี- ตรีศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเกษตรศาสตร์ IOWA STATE UNIVERSITY, U.S.A.
- ◆ หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรรัฐร่วมเอกราช (ปรอ.) รุ่นที่ 12

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ •

มหาธีรมงกุฏ (ม.ร.ม.)

5 ชีวิตใหม่

ความทรงจำในรั้วของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นับแต่วันแรกทีมนิสิตทุกคนได้ก้าวอย่างเข้าไป เปรียบเสมือนเป็นการจำลองการใช้ชีวิตในสังคมก่อนที่ทุกคนจะเรียนจบและก้าวออกไปเผชิญ-ชีวิตจริง ในสังคมแห่งความเป็นจริงที่ทุกคนต้องประสบและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ความสนุก ความประทับใจ สิ่งแปลกใหม่หลายอย่างที่ไม่เคยเจอมาก่อน ทั้งวิชาความรู้และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงนอกตำราเรียน เป็นสิ่งสร้างเสริมให้เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่- ที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบ และพร้อมที่จะก้าวออกไปต่อสู้กับสังคมภายนอกได้อย่างมั่นคง

4 ปี ใน มก. เป็นเรื่องสนุกสนานและน่าจดจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนิสิตทุกคน เริ่มตั้งแต่วันรับน้องใหม่ที่หลายคนยังจดจำได้ไม่รู้ลืม การใช้ชีวิตในหอพักตลอด 4 ปี ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมาย ต้องช่วยเหลือตัวเองตลอดเวลา ต้องแหวดล้อมไปด้วยเพื่อนพ้องที่มาจากคนละทิศ คนละทางมาอยู่รวมกันเป็นสังคมอีกแบบหนึ่งที่มีกิจกรรมต้องทำร่วมกันตลอดทั้งปี เป็นสิ่งสำคัญ- ที่ทำให้ไม่เคยรู้สึกโดดเดี่ยวในการใช้ชีวิตเป็นนิสิต เพราะมีทั้งเพื่อน น้อง และพี่ที่ร่วมเดินกันตลอดเส้นทาง

บางสิ่งบางอย่างที่นับจนบัดนี้ยังจำได้ไม่รู้ลืม เช่น ความเจ็ดปวดที่สุด ซึ่งเป็นผลพวงจากการต้องทำแปลงเกษตรเมื่อปี 1 ทั้งที่ไม่เคยมาก่อน มือที่พองทั้ง 2 ข้าง และเจ็บมากจนแทบทนไม่ไหว จากการต้องจับเสียมจับจอบถากดิน หรือความสนุกที่สุดกับการได้ร่วมกันเชียร์รักบี้ฟุตบอล แม้เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่บางคนเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่สิ่งเหล่านี้เป็นแบบฝึกหัดที่สำคัญ- และไม่ควรมองข้าม ถ้าเรารู้จักซึมซับประโยชน์จากเรื่องเล็กน้อยเหล่านั้น ไม่ว่าจะทุกข์หรือสุขจะเป็นประสบการณ์ดีไม่อาจหาได้ในตำราเรียน มีสิ่งดีดีแฝงอยู่ ที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานอันจะนำพาเราไปสู่ความสำเร็จ หรือนำพาเราถึงจุดหมายคือเส้นชัยแห่งชีวิต

บุ- มี จันทรวงศ์

นายพลอดิศร ประสพ สุรัสวดี KU 23

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร 11)

สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

เกิด 3 มีนาคม 2488

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ ปริญญาโท (สาขาการบริหารการประมง) Oregon State University U.S.A.
- ◆ ปริญญาเอก (สาขานิเวศน์วิทยา) Manitoba University Canada.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นายพรชัย รุจิประภา KU 30

รองปลัดกระทรวงพลังงาน

กระทรวงพลังงาน

เกิด 19 เมษายน 2495

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - าดริอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ พัฒนบริหารศาสตร์•สาขารัฐประศาสนศาสตร์•สถาบันที่ดพัฒนบริหารศาสตร์
- ◆ ปรี- - าท Regional Economics University of Pennsylvania, U.S.A.
- ◆ ปรี- - าก Regional Economics University of Pennsylvania, U.S.A.
- ◆ เศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ◆ นิติศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ◆ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 41-11

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

นายพิพิธ พรหมสิทธิ์ KU 25

ผู้อำนวยการการประสานทรหลวง

เกิด 20 กุมภาพันธ์ 2489

การศึกษา :

- ◆ ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร(วิศวกรรมเกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ Master of Civil Engineering, North Carolina State University at Raleigh, U.S.A

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.)

5 คณิตฯ ม

อดีตที่ประทับใจ.. ทำให้มีวันนี้..

ย้อนหลังเมื่อ 35 ปีก่อน ถ้าใครสอบเอ็นทรานซ์เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็จะถูกถามว่าจะไปทำอะไรไหนหรือ ยิ่งพวกมีบ้านในกรุงเทพฯ อย่างผม และพ่อแม่มีอาชีพค้าขายด้วยแล้ว ก็จะถูกพี่น้องรุมถามและบางคนถึงกับเอ่ยปากให้ลาออกแล้วสมัครสอบใหม่ปีหน้า เพื่อเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในฝันหรือที่สังคมยกย่อง แต่ผมกลับคิดตรงกันข้าม เพราะผมเป็นคนชอบปลูกต้นไม้มาตั้งแต่เด็กยังเคยคิดว่าจะเรียนเกษตรด้วยซ้ำ พอจะสอบเอ็นทรานซ์คิดว่าหากเข้าเรียนวิศวะ ไม่ได้ก็จะเรียนเกษตรก็ได้ ตอนสมัครสอบได้เลือกเข้าเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์และสัตวบาล (ปัจจุบันเป็นคณะเกษตร) ไปด้วย คิดว่าสักวันหนึ่งจะทำไร่หรือไม่ก็ทำปศุสัตว์●เมื่อเข้าเรียนเกษตรใหม่ ๆ ตอนอยู่ปีหนึ่ง ต้องทำแปลงเพาะปลูก (วิชาเกษตรศิลป์) ทำได้ด้อย่างใจชอบถึงแม้จะไม่ค่อยถนัดนักก็ตามแต่ผมกับได้สิ่งอื่นมาด้วย ผมคิดว่าอาจารย์ที่คิดวิชานี้ขึ้นมาคงจะมีวิสัยทัศน์ไกลในเรื่องมนุษย์สัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน จริงแล้วไม่หนักทางวิชาการมากนักเพราะทุกคนไม่ค่อยมีเวลาลงมาดูแลแปลงเพาะปลูกของตัวเอง เนื่องจากเรียนวิชาที่หนักอยู่แล้ว แต่สิ่งเหล่านี้กลับทำให้พวกเราได้อย่างอื่นติดมาด้วย ก็คือ วิชาเกษตรศิลป์ สอนให้เรารู้จักการทำงานร่วมกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันมีความสนิทสนมกันมากขึ้น และก็มีนิสัยติดดินมีเพื่อนหลายคู่ที่ได้แต่งงานเพราะทำแปลงเพาะปลูกนี้ เพราะระหว่างเรียนบางครั้งก็ต้องฝากเพื่อนรดน้ำแปลงหรือไม่ก็ฝากถางหญ้า เพราะไม่รู้ว่าอาจารย์จะมาตรวจเมื่อใด โดยเฉพาะพวกบ้านอยู่กรุงเทพฯ อย่างผมนี่ก็ต้องอาศัยเพื่อนที่อยู่หอมาช่วยดูแลฝากกันไว้ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้ฝึกนิสัยพวกเราโดยไม่รู้ตัว สอนให้รู้จักทำงานร่วมกันไม่เห็นแก่ตัว ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเคารพในความอาวุโสแม้จะอยู่ต่างคณะกันก็ตาม

พอขึ้นปีสอง พวกเรากลุ่มหนึ่งมาเรียนวิชาเกษตรกลวิธาน เรียนเกี่ยวกับเครื่องจักรกลทางเกษตร แล้วเกิดชอบ ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยเปิดสอน ภาควิชาวิศวกรรมเกษตรขึ้นใหม่ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์●พวกเราก็นำมาเรียนกันหลายคน ตอนที่มาเรียนภาควิชานี้ค่อนข้างจะลำบากสำหรับพวกเรา เพราะพื้นฐานทางวิศวกรรมมีน้อย แต่ก็ไม่ย่อท้อได้จัดเอาวิธีการอยู่ร่วมกันเรารอดมาใช้ ทำการบ้านด้วยกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม ใครเก่งด้านไหนก็อธิบายให้เพื่อนจนกระทั่งเรียนจบทุกคน ทั้งหมดที่

วิ ศพพิพ ฌ

กล่าวมานี้เป็นความประทับใจที่ไม่มีวันลืม

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เมื่อจบออกมาทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว พวกเราได้เปรียบตรงที่ว่าทำงานได้กับผู้คนทุกระดับชั้น ทำงานได้โดยไม่เกี่ยงว่างานนั้นจะยากง่ายเพียงใด และมักจะคอยดูแลซึ่งกันและกัน ความเอื้อเฟื้อมีให้เห็นอยู่เสมอ จนมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่อยู่ในเกือบทุกวงการ เป็นผู้บริหารระดับสูงจำนวนมาก สมกับคำที่ท่านอธิการบดี (รศ.ดร.วิโรจ อิ่มพิทักษ์) ท่านใช้คำว่า "เกษตรศาสตร์•ปราดเปรื่อง" และน่าจะแถมต่อว่า "ในทุก ๆ เรื่อง" ปัจจุบันต้องยอมรับว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•จรี-ก้าวหน้าอย่างมากมายเมื่อเทียบกับเมื่อ 35 ปีก่อน ผมภาคภูมิใจที่ตัดสินใจไม่ผิดที่เลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สมกับคำที่ว่า..

เกษตรศาสตร์•รา	หนักเบาเรารักสู้ทน
เกษตรเข้าผจญ	ต่างคนแรงรุกบุกไป
จิตใจเกษตรเข้มแข็ง	ร่วมแรงร่วมกายร่วมใจ
เกษตรประกอบกิจใด	พร้อมใจร่วมกัน
เกษตรศาสตร์•รา	หนักเบาเรารักสู้ทำ
เกษตรเข้าประจำ	กระทำงานทุกสิ่งอัน
เกียรตินำเกษตรเฟื่องฟู	พวกเราศิษย์•รูเดียวกัน
เกษตรร่วมใจฝ่าฟัน	หมายมั่นจิตพลี

พิพิธ พรหมสิทธิ์

นายไมตรี ดังสวัสดิ์ KU 23

อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกิด 30 มกราคม 2489

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - าดริการประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ ปรี- - าท (การบริหารประมง) มหาวิทยาลัยมิชิแกนสเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ◆ ปรี- - ากเอก (สรีรวิทยาของปลา) มหาวิทยาลัยแมนิโตบา ประเทศแคนาดา
- ◆ ประกาศนียบัตรวิทยาลัยการทัพเรือ สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฎ (ม.ว.ม.)

นายยุคล ลิ้มแหลมทอง KU 28

อธิบดีกรมปลัดฯ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกิด 12 เมษายน 2493

การศึกษา :

- ◆ สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ วปอ. รุ่นที่ 43 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
- ◆ นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 10 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ◆ นักบริหารระดับสูง นบส. 1 รุ่นที่ 23 สำนักงาน กพ.
- ◆ กฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ◆ ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง สำนักงาน กพ. และศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
- ◆ มินิ เอ็มบีเอ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ◆ The Mini Master of Modern Management (Mini MMM) class 1
National Defence college of Management, Mahidol University

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

เหรียญ- จักรพรรดิมาลา

๖ ศพพิพัฒน์

เกษตรศาสตร์ของเรา

ผมเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ในฐานะนิสิตเกษตรศาสตร์●รุ่นที่ ๒๘ คณะสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นปีที่ ๒ ซึ่งคณะสัตวแพทยศาสตร์●ได้แยกออกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรยากาศในคณะ และมหาวิทยาลัยมีแต่ความอบอุ่น เราอยู่กันอย่างพี่น้อง น้อง พี่ทำตัวเป็นพี่และสั่งสอนอบรมให้น้องต้องทำตัวเป็นน้องที่ดี และเตรียมตัวเป็นพี่ที่ดีของน้อง ๆ รุ่นต่อ ๆ ไป

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับการกล่าวขานว่ามีความเข้มแข็งของ Seniority สูงที่สุด ระบบ SOTUS ของเราเป็นที่ยอมรับ ถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ความรักและเคารพต่อสถาบันการศึกษาจนหลาย ๆ คนเข้าใจว่าพวกเราลูกทุ่ง ทำอะไรแบบห้าว ๆ โหด ๆ มีพิธีกรรมรับน้องที่น้องใหม่ทุกคนกลัวเกรง แต่เมื่อเข้าใจในระบบและความตั้งใจที่พี่ ๆ ต้องการ หลอมจิตใจของคนที่มาจากหลายพื้นที่ มีความแตกต่างในฐานะ และความเป็นอยู่ ให้สามารถมีจิตสำนึกที่จะช่วยเหลือเกษตรกรหรือคนยากจนของประเทศ ๖๐ % ของประชากรแล้ว เราจะเกิดความภาคภูมิใจ เหมือนที่ผมรู้สึกเมื่อผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มาแล้ว ภาพแห่งความประทับใจในวันรับน้อง ซึ่งธง สรณะยังไม่ลืมเลือน และยังเป็นความทรงจำที่มีความสุข ทุกครั้งที่ระลึกถึง

การศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ไม่ใช่ง่ายอย่างที่หลาย ๆ คนคิด เราต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งต้องเรียนจากของจริงตลอด เราได้ประสบการณ์●จากอาจารย์●และจากพี่ ๆ ที่โตกว่าเราคอยสอน คอยแนะนำ ตลอดเวลา ๖ ปี เราเรียนกันทั้งหนักทั้งสนุก

ผมมีส่วนร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรม ทั้งกิจกรรมในคณะ และเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีแรกที่เข้าเรียนจนปีสุดท้าย รวมทั้งเป็นรองอธิบดีตำรวจของมหาวิทยาลัยครอบครัวของเรามีพี่น้อง ๖ คน จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ตั้ง ๔ คน มีภรรยาและลูกชายที่จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●อีกต่างหาก จึงมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ค่อนข้างมาก

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของเราพัฒนาวิทยาการและกิจการต่าง ๆ ในสังคมค่อนข้างมากเป็นที่ยอมรับของชาวโลก ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ของเราจะผลิตบัณฑิต ออกมารับใช้ประเทศชาติ และเป็นพี่พี่ของเกษตรกรไทยตลอดไป

บุคคล ล้มแหลมทอง

นายราเชนทร์•พจนสุนทร KU 30

อธิบดีกรมการต่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์•

เกิด 18 สิงหาคม 2495

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•
- ◆ พบ.น. (บริหารธุรกิจ) เกียรตินิยมดี
- ◆ ประกาศนียบัตรนักบริหารระดับสูง (นบส.1 รุ่นที่ 20)
- ◆ หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (วปรอ. รุ่นที่ 4515)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์•

มหาวิกรมภูฏ (ม.ว.ม.)

๕ ศพพิพน

เกษตรศาสตร์ในความทรงจำ

ผมได้เรียนคณะวนศาสตร์รุ่น 36 เกษตรศาสตร์รุ่น 30 ระยะเวลา 4 ปี ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ซึ่งผมได้เรียนรู้วิชาการด้านวนผลิตภัณฑ์ (Wood Technology) ที่จำได้แม่นที่สุด คือมีอาจารย์ผู้หนึ่งอยู่คนเดียว ชื่ออาจารย์ยุ- ลิน เทพหัสติน ณ อยุธยา ที่สอนวิชาเคมี มหาวิทยาลัยได้ให้ความรู้หลากหลาย คุณอาจารย์ได้อบรมสั่งสอนแต่สิ่งที่ดีที่ถูกต้อง ความรู้ดังกล่าวมีทั้งด้านวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์เช่น ด้านอนุรักษ์ป่าไม้ การจัดการป่าไม้ เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์ไม้ บริหารธุรกิจ ฯลฯ สมัยนั้นคณะวนศาสตร์มีแต่ผู้ชายเช่นเดียวกับคณะวิศวกรรมศาสตร์การเรียน การอยู่ร่วมกันเฉพาะผู้ชายก็ลุย ๆ ห้าม ๆ แบบผู้ชาย ช่วงปิดเทอมฝึกงานในป่าบ้าง ในโรงงานไม้อัดบ้าง โรงงานกระดาษบ้าง แต่ละก็ต้องมีการวิ่งทดสอบความอดทนประมาณ 15 กิโลเมตร ตั้งแต่เช้ามีดจากตอนเมืองมาที่มหาวิทยาลัยที่บางเขน มีเพื่อนทั้งหญิงชายในมหาวิทยาลัยจักรยานให้กำลังใจกันตลอดทางก็ยิ่งทำให้รู้จักกันสนิทสนมกันมากขึ้น เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ 'จบแล้วก็ไปรับราชการกรมป่าไม้ ส่วนผมก็ยังคง ๆ อยู่ว่าไปยังไม่มายังไงมาอยู่กระทรวงพาณิชย์จนถึงทุกวันนี้

ช่วงที่อยู่บางเขนผมได้อาศัยอยู่ที่หอพักชื่อหอ 14 ซึ่งเป็นหอพักไม้ 2 ชั้น มีอยู่ประมาณ 20 ห้อง ปัจจุบันไม่ทราบว่ายังมีอยู่หรือไม่ ในห้องก็มีตั้งแต่พีพี 4, 3 และ 2 จนถึงน้องใหม่ เตียง 1 ชั้น 2 ชั้น ปนกันไป นอนกัน 4-5 คน บางทีเพื่อนมาค้างด้วยก็นอนที่พื้นห้อง มีโรงอาบน้ำรวม มีการหมุนเวียนเปลี่ยนคนอยู่หอกันทุกปี เมื่อรุ่นพี่จบออกไป ก็มีรุ่นน้องใหม่เข้ามาการอยู่กันในหอพักมหาวิทยาลัยนาน 4 ปี ปีละ 365 วัน มีกิจกรรมร่วมกันมากมายไม่ว่าจะรับน้องใหม่ กีฬามหาวิทยาลัย และกิจกรรมอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยอีกมากมายบางครั้งก็เป็นเวลาดึก ๆ ตื่น ๆ ทำให้ได้รู้จักพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ มากมายหลากหลายคณะ มีความรัก สามัคคี สนิทสนมกันมากหลังจากจบแล้วก็แยกย้ายกันไป บางคนก็ยังติดต่อกันอยู่จนทุกวันนี้ บางคนก็ไม่ได้เจอกันอีกเลยตั้งแต่จบ แต่ภาพแห่งความหลังเหล่านั้นยังอยู่ในความทรงจำผมตลอดมา

เกษตรศาสตร์นอกจากให้ความรู้ วิชาการ จนผมนำมาประกอบอาชีพได้แล้วยังสอนให้ผมมีความอดทน งานหนักสู้ อยู่ง่ายกินง่าย มีความรักพี่ เพื่อน และน้อง และที่

วิ ศพพิพ ฃ

สำค้- ที่สุด เกษตรศาสตร์ตอนให้ผมคิดแต่สิ่งที่ดี ทำแต่สิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ ซึ่งผมก็ได้ใช้เป็นหลักในการทำงานมาจนทุกวันนี้

ราเชนทร• พจนสุนทร

อดีต

ผม

ประการ คือ
ยอมเยกกว่า
อยู่ที่กินตัว
เกษตรกรรม
ว่าได้ ดังนี้
ไม่น่าจะมีป
เมื่อ

ความภาค
เท่านั้น แต่
เหลือเกิน
ซึ่งคุณสมบ
การประกอบ
สำเร็จตาม
คว
ได้ด้วยกระ
ซึ่งมีความ
สถาบันที่พ
พันกันมา..

นายเรืองชัย บุ - นันต์ KU 28

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกิด 24 ตุลาคม 2491

การศึกษา :

- ♦ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

๖ บทสัมภาษณ์

อดีตกาลที่ผ่านมาพบ..ในรั้วบางเขน

ผมตั้งใจสอบเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในรั้วของเกษตรบางเขนด้วยเหตุผลหลัก ๆ 2 ประการ คือ ประการแรก มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีหอพักให้นิสิตพักอาศัย และค่าใช้จ่ายจะย่อมเยากว่าที่อื่น ผมเป็นคนต่างจังหวัดโดยกำเนิด ดังนั้น การที่มีสถานที่เรียนแล้วมีที่อยู่ที่กินด้วยก็น่าจะอยู่รอดปลอดภัยกว่าที่อื่น ประการที่สอง วิถีชีวิตผมคุ้นเคยกับงานเกษตรกรรมมาพอสมควร ช่วยแม่ทำไร่ ทำสวน มาตั้งแต่จำความได้หรือตั้งแต่หัดเดินก็ได้ ดังนั้น การที่จะหาความรู้ในเรื่องนี้แล้วกลับเป็นทำหน้าที่เกษตรกรอีกในอนาคตก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

เมื่อมีโอกาสได้เข้ามาอยู่อาศัยเล่าเรียนในรั้วบางเขนเข้าจริง ๆ (KU 28) ผมมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างมาก เพราะสถาบันแห่งนี้ไม่เพียงแต่ให้ความรู้ตามที่เราต้องการเท่านั้น แต่ยังปมเพาะความมีวินัย ความอดทน ความมีระเบียบ การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นตลอดจนความสามัคคีมีน้ำใจรักใคร่กลมเกลียวกันในหมู่คณะอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้พิสูจน์ชัดเจนแล้วว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพการงานของหลาย ๆ ท่านมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จตามที่แต่ละคนปรารถนา

ความประทับใจเกี่ยวกับสถาบันแห่งนี้มีมากมาย ไม่สามารถบรรยายให้ครบถ้วนได้ด้วยกระดาษเพียงแผ่นเดียว อย่างไรก็ตามการที่ผมดำรงชีวิตการงานมาจนถึงปัจจุบันซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าในระดับหนึ่งนั้น ต้องยอมรับว่าเป็นเพราะการหล่อหลอมจากสถาบันที่พวกเราพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมเหนื่อยร่วมหัวผ่าฟันกันมา..สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมไม่เคยลืม

เรื่องชัย บุ- - านันต●

นายวิฑูรย์•สิมะโชคดี KU 33

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

เกิด 22 กรกฎาคม 2497

การศึกษา :

- ◆ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•
- ◆ นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์•
- ◆ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์•

เครื่องราชอิสริยาภรณ์•

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

ที่มี

ว่า

จา

แผ่นดินได้

ลูกเกษตร

หวังของพ

เพื่อเปิดโอ

ที่

เรียนต่อม

หรือเรียน

ผม

โดยรับปา

แล

ธุรกิจของ

เลย ทั้งที่

วันหยุด ผ

ผม

อย่างเป็น

จริง ทุกค

ประกาศผ

ก็มี พอเห็

สองคุณล

คึ

อุดมพ- ำ

ศาสตร์•

"ผ

๖ ชีวิตใหม่

ที่วันนี้ได้ "เกษตรา ให้อะไรกับผมมากมาย"

ว่าไปแล้ว ชีวิตของเราหลายคนเหมือนฝันจริง ๆ ผมเองก็ไม่ต่างไปจากที่ว่านั้น จากลูกของพ่อค้าคนหนึ่งที่ทำเตียนที่ไม่มีใครรู้จัก จนมีโอกาสรับใช้ชาติรับใช้แผ่นดินได้เท่าถึงทุกวันนี้ ก็เพราะผมมีส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต ก็คือ "ความเป็นลูกเกษตรา" ความเป็นลูกชายคนโตในครอบครัวที่ทำธุรกิจการค้า ทำให้ผมเป็นความหวังของพ่อแม่ที่อยากจะให้ผมสืบสานธุรกิจของท่านต่อไป โดยไม่ต้องเรียนสูงนักและก็เพื่อเปิดโอกาสให้น้อง ๆ อีกหลายคนได้เรียนต่อด้วย

ทั้งนี้ผมควรจะออกมาทำธุรกิจที่บ้าน เมื่อจบ มศ. 3 แล้ว แต่ความที่ผมอยากเรียนต่อมากพ่อแม่ก็เลยเห็นใจและให้โอกาสผมเรียนต่ออีกเพียง 3 ปี ในสายพาณิชย์หรือเรียน Commerce ที่เป็นที่ยอมรับของลูกพ่อค้าในสมัยนั้น

ผมได้ต่อรองกับพ่อด้วยการขอสอบเข้า "โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (พ- าท)" โดยรับปากว่าถ้าสอบเข้าไม่ได้ก็จะออกมาช่วยทำมาค้าขายเลย

และแล้วผมก็สอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมฯ ได้จริง ๆ เรื่องที่พ่อคิดจะให้ผมทำธุรกิจของครอบครัวต่อไป ก็เริ่มเลือนลาง เพราะผมไม่เคยได้สัมผัส "วิธีการทำมาค้าขาย" เลย ทั้งที่ได้รับการเป่าหูทุกวันจากการติดตามส่งของและทำมาค้าขายกับพ่อค้าตลอดทุกวันหยุด ผมก็ยังไม่รู้สึกชอบการค้าขาย

ผมจำได้แม่นในคืนวันประกาศผลเอ็นทรานซ์ เพราะสมัยนั้นการประกาศผลสอบอย่างเป็นทางการจะติดประกาศบนบอร์ดตอนดึก ๆ ซึ่งมักจะประกาศผลก่อนวันที่แจ้งไว้จริง ทุกคนที่สอบรวมทั้งพ่อแม่- าดิสนิทธิมิตรสหายจะแห่กันมานั่งรอนอนรอ ณ จุดประกาศผลสอบด้วยความกระวนกระวายในคืนวันที่จะประกาศผล บางคนถึงกับมาทุกคืนก็มี พ่อเห็นเจ้าหน้าที่ยกบอร์ดประกาศผลสอบมาตั้ง ทุกคนก็วิ่งกรูกันเข้าไปเอาไฟฉายส่องดูผล เป็นกันแบบนี้มาหลายปีก่อนหน้านี้แล้ว

คืนนั้นผมกับเพื่อน ๆ ถือไฟฉายไปส่องดูประกาศผลสอบที่ปิดที่โรงเรียนเตรียมอุดมพ- าท ผมสอบติด "ก4" ซึ่งเป็นระบบเรียนรวมของ "มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" ในสมัยนั้น

"ผมสอบเอ็นทรานซ์ติดแล้ว" ตะโกนและกระโดดด้วยความดีใจเช่นเดียวกับ

๖ พิพิธภัณฑ์

เพื่อน ๆ อีกหลายคนที่กระโดดโลดเต้นอย่างดีใจตาม ๆ กัน จนลืมนึกถึงความรู้สึกของเพื่อนบางคนที "สอบไม่ติด"

แต่ความดีใจของผมเกิดขึ้นได้เพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น เมื่อรุ่นพี่เตรียมอุดมฯ คนหนึ่งพูดขึ้นอย่างเสียงดังว่า "ไอ้ทुरย•ติดแค่เกษตรา" ผมถึงกับซึ้งอยู่พักใหญ่ด้วยความรู้สึกที่พูดไม่ถูกจริง ๆ อาจเรียกได้ว่าเป็นความรู้สึกผิดหวังในความสมหวังก็เป็นไปได้

แต่ "เกษตรา" ที่บางเขนนี่แหละครับ ที่ทำให้ผมมีวันนี้ได้

วินาทีแรกที่ผมเหยียบย่างเข้าสู่รั้วของ "มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" เมื่อวันสอบสัมภาษณ์ ข้าเป็นนิสิตใหม่ในชุดนักเรียนเตรียมอุดมฯ นั้น ผมได้รับรู้ถึง "ความเป็นเกษตรฯ" จริง ๆ อย่างน้อยก็ด้วยความร่มรื่นและกลิ่นอายที่เป็นธรรมชาติของ "มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน" ที่ดูเหมือนจะอยู่ไกลจาก "ท่าเตียน" มาก รวากับว่า "บางเขน" ไม่ได้อยู่ในกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำไป

สมัยนั้น (พ.ศ. 2516) หน้ามหาวิทยาลัยที่เราชาวบางเขน เรียกกันจนติดปากว่า "หน้าทะเล" มีลานจอดรถจักรยานเต็มพริ้วไปหมด เพราะ "เกษตรกับจักรยาน" เป็นของคู่กัน เมื่อพูดถึงเกษตรฯ เราจึงมองเห็นภาพของ นิสิตเกษตรฯ ซึ่งจักรยานกันหน้าสลอน จนจักรยานกลายเป็น "สั- ลักษณะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" ด้วย

ณ วันนั้นภายในรั้วเกษตรฯ มีรถยนต์ขางตามาก แต่เต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่- เรียงรายสองข้างถนนและรอบ ๆ ทิวหังมหาวิทยาลัย ความเป็นธรรมชาติจึงมีอยู่ที่บางเขนอย่างเต็มรูปแบบจริง ๆ

เกษตรฯ ในวันนี้ติดกับเกษตรฯ ในวันนี้ ที่กลายเป็น "เมือง" ที่ขบไล่ความร่มรื่นของธรรมชาติ และลานจอดรถจักรยานหน้ามหาวิทยาลัยออกไปแล้ว โดยแทนที่ด้วยตึกสูงและรถยนต์มือหนึ่งแน่นไปหมด

ตอนที่ผมเรียนอยู่ปี 1 ผมพักอยู่ที่ "หอ 15" ซึ่งเป็นเรือนไม้ 2 ชั้นของนิสิตชายล้วน

ที่เท่ที่สุดของหอพักนี้ก็คือ ทุกคนใน "หอ 15" ต้องยีนแก้ผ้าอาบน้ำรวมกัน โดยยีนรอบบ่อน้ำใหญ่- ขนาดประมาณ 3 x 2.5 x 1.5 ลูกบาศก์เมตร โดยใช้ขัน

ไอศวิฬ

จ้วงตักน้ำขึ้นอาบ (เหมือนกับที่เคยเห็นกันในหนังเกี่ยวกับค่ายทหาร อย่างไม่อย่างนั้นเลย) ใหม่ ๆ ก็รู้สึกเขินอายกันแต่พักเดียวรุ่นพี่รุ่นน้องใน "หอ 15" ก็ชินกับการที่ได้เห็นกันแบบหมดเปลือก

เกษตรา สมัยนั้นมีเพียง "หอ 15" แห่งเดียวเท่านั้นที่มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุดเพราะมีต้นไม้ใหญ่- ไร่รอบหอพักทำให้ดูร่มรื่นน่าอยู่มาก หน้าหนาวที่ไร พอมิลมหนาวพัดผ่านเข้ามาแต่ละที ทุกคนถึงกับขนลุกชู จน "ตัว" สั่นกันทั่วหน้าขณะอาบน้ำ

ผมจำได้ถึงประเพณีการรับน้องใน "ระบบโซตัส" (SOTUS) ที่ทำให้พวกเรารุ่นพี่รุ่นน้องมีกิจกรรมร่วมกันมากมาย และผลักดันให้รุ่นน้องเกิดความสามัคคีกัน ภายใต้บรรยากาศที่ถูกกดดันจากการ "เว้าก" ของรุ่นพี่ ๆ

ระบบโซตัสนี้เองที่ทำให้พวกเราคณะ "ก 4" กว่า 400 คน (ที่ต้องเรียนรวมกันก่อนแยกเข้าเรียนคณะต่าง ๆ) สามารถจำชื่อและนามสกุลกันได้เกินครึ่งหนึ่ง ภายในเวลาไม่ถึงครึ่งเดือน

ผมยังจำได้แม่นถึงบรรยากาศของการ "ปล้นหอ" ที่ปลุกผมจนสะดุ้งตื่นขึ้นมา กลางดึกเพื่อถูกรับน้องใหม่

ผมคิดถึงประเพณีการป็น "เสาน้ำมัน" ที่พวกเรารุ่นน้องต้องปีนป่ายขึ้นไปเพื่อ "ชิงธง" ในวันรับน้องใหม่ เมื่อตอนรุ่งเช้าต่อจากคืนวันปล้นหอ อันเป็นประเพณีที่หาดูไม่ได้จากที่ไหน ๆ ในบ้านเรา และไม่สามารถที่จะหาดูได้อีกแล้วในวันนี้

ผมคิดถึงสิ่งละอันพันละน้อยอีกมากมายที่มีเฉพาะที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน แห่งเดียวเท่านั้นในโลกใบนี้ โดยเฉพาะการขี้จกรยานเพื่อไปเรียนหนังสือ และการลั- จรไปมาในมหาวิทยาลัย รวมถึงตลอดถึงมุมที่สงบและร่มรื่นมากมายในเกษตรา ที่สามารถนั่งอ่านตำราสลับกับการเคลิ้มหลับไปได้ทั้งวัน

ขณะที่ผมเขียนบทความนี้ ยิ่งทำให้ผมนึกถึงบรรยากาศในวันเก่า ๆ เพื่อน ๆ KU 33 และพี่ ๆ น้อง ๆ ชาวเกษตรา "เขียวธงขจี" หลายต่อหลายคนที่ผมประทับใจ มิรู้ลืม

ผมนึกถึงพระคุณของคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาการทางด้าน "วิศวกรรมไฟฟ้า" และอื่น ๆ อีกมากมายตลอด 4 ปี ภายในรั้วของเกษตรา แห่งนี้

อีศัพทพจน

วันนี้ ผมจึงมีความภูมิใจอย่างท่วมท้นในความเป็น "ลูกเกษตรฯ" ของผม แม้ว่าครั้งหนึ่งผมจะมีความติดใจในชื่อของมหาวิทยาลัยที่ไม่มีความเป็นกลางต่อคณะอื่น ๆ

ที่สำคัญ- ที่สุดในวันนี้ของผม ก็คือ การได้กลับมาตอบแทน- คุณของมหาวิทยาลัย ด้วยการเป็นส่วนสำคัญ- ที่ผลักดันให้เกิดการเรียนการสอนในวิชา "วิศวกรรมความปลอดภัย" ในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นแห่งแรกของประเทศไทยที่คณะวิศวกรรมศาสตร์●และมีโอกาสเป็นอาจารย์พิเศษของคณะวิศวกรรมศาสตร์●และคณะอื่น ๆ อีกด้วย

ทั้งหมดทั้งปวงและทุกก้าวย่างที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●บางเขน จึงฝังแน่นอยู่ในสายเลือดและชีวิตจิตใจ อันเป็นความทรงจำที่มีรู้สึกของผม

ทุกวันนี้ผมจึงพูดได้อย่างเต็มภาคภูมิว่า "ผมเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อม ๆ กับเป็นผู้อำนวยการสำนักงานโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น"

ที่มีวันนี้ได้ ก็เพราะ "มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●" และ "พระปิรุณทรงนาค" ที่บางเขนนี้เอง ครับผม

วิฑูรย์●สิมะโชคดี

นายวิรัช ญ นคร

ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกิด 25 กันยายน 2491

การศึกษา :

- ◆ ปรี - - ตรี (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ◆ ปรี - - โท (พฤกษศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ M.Ph., The New York Botanical Garden \CUNY: New York, U.S.A.
- ◆ Ph.D. (Systematic Botany), The New York Botanical Garden \CUNY, U.S.A.
- ◆ ประกาศนียบัตรทางพฤกษอนุกรมวิธานชั้นสูงจากประเทศเดนมาร์ก
Cert. Modern plant taxonomy (DANIDA), Denmark
- ◆ ประกาศนียบัตรทางพฤกษอนุกรมวิธานชั้นสูงจากประเทศสหรัฐอเมริกา
Cert. in Grass Systematics, Smithsonian: U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ตริตาภรณ์มงกุฎไทย (ต.ม.)

๖ ศัพท์พจนานุกรม

"..เขี้ยวธงขจี ก่อเกิดไมตรี สามัคคีมัน สถานเรียนเกษตรนั้น เราผูกพันบูชา
เขี้ยวนาป่าไพร แผ่นดินถิ่นไทย ไผ่บุลยพักหนา เพราะไทยผลิตค้า ทุกแหล่งฟ้าหล้า
อ๋มเอม.."

เพลงประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีความไพเราะยิ่งเพลงนี้ เป็นหนึ่งใน
หลาย ๆ เพลงที่ข้าพเจ้ายังจำได้ ยังคงประทับอยู่ในความทรงจำไม่ได้เสื่อมคลายไป แม้
กาลเวลาจะล่วงเลยผ่านไปหลายสิบปีแล้วก็ตาม

ข้าพเจ้ามีพื้นฐานจบการศึกษาปริ- - ตรี สาขาชีววิทยา จากมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ หากจะเทียบรุ่นกับเพื่อน ๆ เกษตรแล้ว ก็จะเป็นรุ่น KU 27 เมื่อสำเร็จการ
ศึกษาแล้วก็ได้รับราชการที่กรมป่าไม้ และได้ปฏิบัติงานอยู่ที่อุทยานแห่งชาติเขาไ
และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง อยู่หลายปี จึงได้มีโอกาสเข้ามาเป็นนักวิชาการ
ประจำอยู่ที่ส่วนกลาง สังกัดงานหอพรรณไม้ กองบำรุง ในสมัยนั้น

ด้านหลังของกรมป่าไม้ แต่เดิมยังไม่มีทางออกมามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•เป็น
บึงน้ำขนาดใหญ่ ไท่หนักขวางกั้นไว้ ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นเรือนเพาะชำเล็กๆ ข้าราชการผู้
ไให้- 'หลายท่านของกรมป่าไม้และกรมอุทยานในปัจจุบัน ที่เคยศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์•ล้วนแต่เคยเดินเลาะบึงน้ำแล้วปีนกำแพงรั้วข้างเรือนเพาะชำอย่างทุลัก
ทุเล เข้ามาเรียนหนังสือกันแทบทั้งสิ้น

เมื่อได้มีโอกาสเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของลูกศิษย์เขี้ยวแห่งนี้ เวลาเรียนก็ได้ใช้วิธีปีน
รั้วนี้เหมือนกัน ความรู้สึกในช่วงแรกๆ นั้น เป็นทั้งความตื่นเต้นและความภาคภูมิใจเล็กๆ
ที่ได้มีโอกาสเข้ามาเพิ่มความรู้ ในระดับปริ- - ตรี สาขาวิชาพฤกษศาสตร์•
คุณวิทยาศาสตร์•และยังไม่มีเป้าหมายใดนอกจากจะหาความรู้เพิ่มเติมและเพิ่มวุฒิ
เพื่อความมั่นคงของหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•ในยุคคนั้น เรียกได้ว่าเป็นสถาบันเก่าแก่ที่สร้างชื่อเสียง
เกริกไกรเป็นที่รู้จักกันว่า มีความเป็นเลิศทางสาขาด้านพืช ด้านสัตว์•เกษตรศาสตร์•
วนศาสตร์• ฯลฯ รวมทั้งด้านกีฬา และดนตรี เรียกได้ว่าเพียบพร้อม อีกทั้งผู้บริหารการ
ศึกษาทุกท่านก็ล้วนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถดำเนินการพัฒนาด้านการศึกษาให้
ก้าวหน้าไปในระดับสูงอย่างรวดเร็ว ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างไม่หยุดยั้ง

๖ บทสัมภาษณ์

บรรยากาศ ความงาม และความร่มรื่นของธรรมชาติ ภายในสถาบันมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาด้านเป็นอย่างดี เป็นสถาบันที่โอบล้อมไปด้วยหน่วยราชการในแวดวงการเกษตรที่ดูเจียบสงบ ทั้ง ๆ ที่ภายนอกเป็นความแออัดของชุมชนมหานคร

การใช้พื้นที่มหาวิทยาลัยของนักศึกษาและชุมชนโดยรอบในช่วงนั้น เป็นไปด้วยความหลากหลาย ทั้งการเรียน การสอน ทั้งเป็นทางผ่านเข้าสู่หน่วยราชการต่าง ๆ เป็นสถานที่ออกร้านและจัดประชุมต่าง ๆ และใช้สนามกีฬาในการออกกำลังกาย อีกทั้งการคมนาคมที่สะดวกสามารถเข้าได้ถึงมหาวิทยาลัยได้ทุกด้าน จึงทำให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้ของประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย

ในชีวิตนักศึกษาของข้าพเจ้าที่ภาควิชาพฤกษศาสตร์แม้จะเป็นช่วงเวลาเพียง 3 ปี แต่ได้สร้างความทรงจำที่ดีขึ้นมากมาย ด้วยคณาจารย์ทุกท่านผู้ให้การอบรมสั่งสอนล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เพียงพร้อมไปด้วยประสบการณ์และพื้นไฟในการถ่ายทอดวิชาการให้แก่ศิษย์ที่นอกจากเรื่องของเนื้อหาวิชาการในห้องเรียนแล้ว ยังสร้างนิสัยให้มีใจรักการเรียน สนุกกับการเรียน ผูกพันกับการค้นคว้าองค์ความรู้ต่าง ๆ เพิ่มเติม ทำให้ช่วงชีวิตนิสิตที่นี่ ได้เพิ่มวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางให้ข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นอีกมาก และท่านยังทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีน่าเคารพและเป็นแบบอย่าง แม้ว่าทุกท่านจะเกษียณอายุราชการไปแล้ว แต่ข้าพเจ้ายังจำคณาจารย์เหล่านั้นได้เสมอ อาทิ ศ.อักษร ศรีเปล่ง คุณหญิงสุชาติ ศรีเพ็- อ.ชุมศรี ชัยอนันต อ.อรรถ บุญนิธิ อ.เทียมใจ คมกฤษ อ.วิไลวรรณ เวชชาชีวะ อ.มนัส สุจิวัฒน์และอ.วิภา บุญนิธิ ฯลฯ

และด้วยการหล่อหลอมของคณาจารย์ท่านเหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศได้ และเมื่อกลับมาก็ได้มีโอกาสรับใช้มหาวิทยาลัยด้วยการเป็นอาจารย์พิเศษบัณฑิตวิทยาลัยจนปัจจุบัน และได้มีส่วนสร้างลูกศิษย์ทางพฤกษศาสตร์ไว้หลายคนอย่างสัมฤทธิ์ผลทั้งนี้ด้วยการดำเนินตามรอยแบบอย่างที่เคยได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากคณาจารย์ซึ่งมีความภาคภูมิใจในผลงานนี้เป็นอย่างยิ่ง

กิจกรรมนักศึกษาในสมัยนั้น เป็นไปในลักษณะทั้งสร้างสีสันและสร้างสรรค์ ที่ได้เสริมสร้างความสามัคคีกลมเกลียวกันระหว่างนักศึกษาทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง ให้มีความผูกพัน

วิเศษณ์

กันมาจนปัจจุบันก็ได้แก่ การรับน้องใหม่ การเชียร์กีฬา สนุกสนานกับการฟังดนตรี KU Band และวงดาวกระจาย ร่วมกิจกรรมของชมรมต่าง ๆ รวมถึงการร่วมใจขายของงานวันเกษตรแฟร์เพื่อหารายได้ให้กับสโมสรนิสิต เป็นค่าออกฝึกภาคสนามและตัดเสื้อรุ่นกัน เป็นสิ่งที่สนุกสนานและยังจำได้จนทุกวันนี้

ในช่วงนั้น นิสิตปริ- - าโท จะต้องพักอาศัยอยู่ข้างนอกเพราะหอพักในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ครอบครัวข้าพเจ้ามีบ้านอยู่ที่ถนนสีพระยา ต้องใช้เวลาเดินทางมาเรียนนานพอสมควร และไม่ค่อยสะดวกเมื่อต้องมาเรียนเช้าและกลับดึก ๆ จึงได้มาเช่าหอพักอยู่บริเวณใกล้สามแยกเกษตร ทำให้มีเวลาในการเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากขึ้นอีกทั้งการใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อน ๆ ในหอพัก ยังสร้างให้เกิดความรักและความสามัคคีกันเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ระยะทางจากหอพักไปยังที่เรียนคณะวิทยาศาสตร์นั้นไม่ไกลมาก เดินเท้าไม่นานก็ถึง แต่เมื่อมีรุ่นพี่ท่านหนึ่งได้จบการศึกษาไป ก็ได้ขายจักรยานเก่าราคาถูกให้ข้าพเจ้า 1 คัน จึงได้มีโอกาสออกกำลังกายด้วยการขี่จักรยานภายในมหาวิทยาลัยในตอนเย็น ๆ เสมอ ๆ ซึ่งในสมัยนั้นยังไม่มีรถยนต์พากันขวั๊กไขว่เหมือนในสมัยนี้

แม้จะสำเร็จการศึกษาไปหลายสิบปีแล้วก็ตาม เมื่อหวนคิดถึงอดีตที่ผ่านมา และชีวิตสมัยเป็นนิสิตในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งใด ก็ยังคงสร้างรอยยิ้มให้เปี่ยมล้นอยู่ได้เสมอ สถาบันแห่งนี้ได้สร้างความผูกพันและความภูมิใจยิ่งแก่ศิษย์เก่าเสมอมา เป็นสถานที่หล่อหลอมรวมใจ ได้เจียรไน อั- มณี เพชรพลอย เมื่อดงามขึ้นมากมาย ที่สุกสกาบเป็นผู้บริหารภาคราชการและภาคเอกชนระดับสูงหลายท่าน ล้วนเป็นกำลังสำคัญ- ที่สร้างความเจริญ- และความผาสุกให้แก่ประเทศไทย ในปัจจุบันและในอนาคต

"..เกษตรจะจากจร ให้ร้าวรอน หัวใจอาวรณ์ต้องพลัดจระจากไกล
จากไปใจเศร้าสร้อย ได้แต่คอย พบกันวันใหม่ โอ้ออกเอ๋ยเคยชื่นใจ เคยรักใคร่
แต่จำต้องร้าง ห่างไกล เหมือนใจ จะขาดหาย.."

เป็นท่อนหนึ่งของเพลงที่ยังคงจำกันได้ แต่เนื้อหานั้นแท้จริงแล้วมิใช่ว่าจะลาลับดับสูญ- ได้เชื้อเชื้อ- ให้ชาวลูกพระพิรุณ ทุกรุ่น ทุกหนแห่ง มาช่วยกันสร้างชื่อเสียง

วิ ศพพิพ ฅฅ

จรรโลงสถาบันเกษตรศาสตร์ให้ดำรง ให้ศิษย์ท่าและนิสิตผู้จะสำเร็จการศึกษาเป็น
บัณฑิตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้ภาคภูมิใจ ยึดถือเป็นแบบอย่างในการทำงานดำเนิน
ชีวิต และช่วยการสร้างความสำเร็จ- ให้แก่ประเทศไทย อันเป็นที่รักยิ่งของเรานี้สืบไป

วีระชัย ฅ นคร

นายวิระศักดิ์ วงษ์สมบัติ KU 28

เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (นักบริหาร 11)

กระทรวงศึกษาธิการ

เกิด 6 พฤษภาคม 2491

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ Master of Agriculture สาขา Agricultural Education University of the Philippines
- ◆ มินิเอ็มบีเอ (UTCC MINI MBA) รุ่นที่ 5 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ◆ ปริญญาตรี วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) รุ่นที่ 43 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

นายสมชัย เพียรสถาพร KU 28

รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เกิด 14 กันยายน 2493

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

๖ วิทยาลัยราชภัฏบรจรม

ช่วงเวลาดี ๆ ช่วงหนึ่งของชีวิต

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•บางเขน ในช่วงปี พ.ศ. 2511 ถึง พ.ศ. 2515 ของผม นอกจากจะเป็นช่วงเวลาสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งให้กับชีวิตอย่างแท้จริงแล้ว ยังเป็นช่วงชีวิตที่มีความสุขเหลือเกินช่วงหนึ่งด้วย

ความหวัง ความทะเยอทะยานใฝ่ฝันของคนในวัยหนุ่มสาว ที่มีปลายทางอยู่ที่การสำเร็จการศึกษา ทำให้การใช้ชีวิตอิสระในรั้วบางเขน ต้องแบ่งเวลาให้กับการเรียน การเล่น และการสังคມอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้ตัวเองและครอบครัวต้องมาลิ้มรสชาติของความผิดหวัง

สังคມบางเขนในยุคของผม ได้สอนให้ถือปฏิบัติและระลึกอยู่เสมอว่า Seniority ย่อมมาก่อน Order อำนาจความเป็นระเบียบ Tradition จรรโลงให้ทุกสิ่งยั่งยืน Unity เป็นที่มาแห่งพลัง และสุดท้าย Spirit จะเป็นตัวจรรโลงให้พลังอยู่ได้

จนถึงขณะนี้แม้ว่าเวลาจะผ่านมาแสนนานแล้วก็ตาม แต่สำหรับผมแล้ว วันเวลาดี ๆ และภาพชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•บางเขน ยังคงแจ่มใส มีชีวิตชีวาอยู่เสมอ ผมจะไม่มีวันลืมประสบการณ์อันมีคุณค่า ที่เพิ่มสีสัน รสชาติ ให้กับชีวิตผม และจะจดจำมันไว้ตลอดไปตราบนานเท่านาน

สมชัย เพียรสถาพร

นายสรพล เภระพัฒน์ • KU 28

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ •

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ •

เกิด 3 มกราคม 2492

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ การปฏิบัติการจิตวิทยาฝ่ายอำนวยการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด
- ◆ นักบริหารระดับสูง (นสบ.1สำนักงาน ก.พ.) สำนักงานข้าราชการพลเรือน
- ◆ Executive Information System จาก IBM วิทยาลัยกองทัพบก

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ •

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

คว
แล้ว

วงศตระกูล
อย่างสุขส
เข้าศึกษา
ประจำตัว
รุ่นที่ 21ที่
ชลประธา
เกษตรศา
ห้องทดล
เครื่องมือ

4

ภาพ และ
สำนึกรู้สึก
ได้ที่เรียน
บ้านพักอยู่
จากนี้ชีวิต
เงินให้เพีย
ผู้ให้- 'ที่รู้จัก
อีก
โครงการช
การดูแล
และนอกจ
ก็ทำให้รู้สึก
ถึงชีวิตคว
ทุกโครงการ

นายสามารถ โชคคณาพิทักษ์ • KU-25
อธิบดีกรมชลประทาน (นักบริหารระดับ 10)
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ •
เกิด 20 พฤษภาคม 2490

การศึกษา :

- ◆ ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ (โยธา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ ปริญญาโท Master of Engineering (Civil) LAMAR UNIVERSITY, TEXAS, U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ •

ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ (ต.จ.ว.)

ชีวิตที่ประทับใจ

ความทรงจำที่ประทับใจของผม สามารถ โชคคณาพิทักษ์ รหัสประจำตัว E858

เส้นทางสู่วิชีวิตที่เพียบพร้อมด้วยชื่อเสียงเกียรติยศที่น่าภาคภูมิใจทั้งต่อตนเองและวงศ์ตระกูล มีวิชาความรู้เป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตที่มั่นคงยั่งยืน มีเงินทองเลี้ยงครอบครัวได้อย่างสุขสบายสมฐานะ เริ่มเมื่อ พ.ศ. 2508 ปีการศึกษา 2507 โดยผมสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•นับเป็นรุ่นที่ 25 รหัสประจำตัว E858 คณะวิศวกรรมศาสตร์•ซึ่งขณะนั้นยังเป็นคณะวิศวกรรมชลประทานรุ่นที่ 21 ทั้งนี้โดยอาศัยสถานที่เรียนและหอพักของวิทยาลัยการชลประทาน สังกัดกรมชลประทาน ซึ่งต่อมาได้ยุบเป็นคณะวิศวกรรมชลประทานขึ้นตรงต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•ด้วยเหตุผลเพราะภายในกรมชลประทานปากเกร็ด มีพร้อมสมบูรณ์ตั้งห้องทดลอง อาทิ ห้องทดลองทางชลศาสตร์•ห้องทดลองทางธรณีปฐพีวิทยา ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆต่าง ๆ

4 ปี ภายในรั้วมหาวิทยาลัย ผมได้สั่งสมประสบการณ์ชีวิตที่มีคุณค่าไว้มากมาย ภาพ และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้สัมผัสใกล้ชิดยังคงเป็นความทรงจำประทับใจในที่แจ่มชัดในสำนึกรู้สึก ด้วยความสุข ภาคภูมิใจและสมปรารถนา เริ่มตั้งแต่การเป็นเด็กต่างจังหวัดที่ได้ที่เรียนที่มีหอพักพร้อมเสร็จ อบอุ่นด้วยเพื่อน พี่ และน้อง ได้ใกล้ชิดคุณอาจารย์•ซึ่งมีบ้านพักอยู่ในบริเวณเดียวกัน และคอยดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์•ระดุจพ่อแม่ดูแลลูก ๆ นอกจากนี้ชีวิตเด็กหอยังได้ช่วยอบรมปณิธานสอนให้รู้จักประหยัดอดออม รู้จักวางแผนการใช้เงินให้เพียงพอจนกระทั่งถึงกำหนดที่พ่อแม่จะส่งมาให้อีกในเดือนถัดไป ยิ่งกว่านั้นได้ความเป็นผู้ใหญ่- ที่รู้จักควบคุมตนเองในการคบเพื่อนและเที่ยวเตร่ เพื่อมิให้สอบตกหรือโดนรีไทร์•

อีกหนึ่งความทรงจำที่ประทับใจของผมเป็นการได้เดินทางไปฝึกงานภาคสนามยังโครงการชลประทานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในทั่วทุกภาคของประเทศ เพื่อปฏิบัติงานจริงภายใต้การดูแลเอาใจใส่ สอนและให้ความรู้ของบรรดาวิศวกรหรือนายช่างของโครงการนั้น ๆ และนอกจากจะฝึกงานเพื่อให้ได้ความรู้แล้ว ยังได้เงินตอบแทนที่แม้เป็นจำนวนไม่มาก แต่ก็ทำให้รู้สึกภูมิใจที่สามารถหาเงินได้ด้วยน้ำพักน้ำแรงของตนเอง เห็นคนอื่นได้รู้ได้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรที่ต้องพึ่งพาน้ำเป็นปัจจัยสำคัญ- ในการดำรงชีวิตทุกครั้งทุกโครงการที่ได้เดินทางไปผมพยายามเก็บเกี่ยวรวบรวมสิ่งที่ได้พบเห็นไว้ ซึ่งในเวลาต่อ

ความประทับใจ..

มาพบว่ามีส่วนช่วยการทำงานของผมในกรมชลประทานอย่างมาก

ภาพนิสิตชาย หวังซีจักรยานภายในรั้วมหาวิทยาลัย อาคารสถานที่เรียนต่าง ๆ บรรยากาศของตอนเปิดภาคเรียนที่ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส เครื่องเครียดและจริงจังเมื่อเวลาใกล้สอบ ขณะสอบหรือในยามปิดภาคเรียนที่เด็กหออย่างผมบางครั้งไม่ได้กลับบ้านต่างจังหวัดเพราะอยู่ไกลถึงเกาะสมุย สุราษฎร์ธานี สิ่งเหล่านี้วนเวียนอยู่ในความจดจำจนกลายเป็นความทรงจำประทับใจด้วยความผูกพันลึกซึ้ง และด้วยสำนึกในบุญคุณของสถาบันแหล่งประสิทธิ์วิชาความรู้ที่ต้องยอมรับว่าตลอดชีวิตนี้ผมยังจำได้แม่นยำและไม่มีวันลืม

สามารถ ไชคคณาพิทักษ์

นายสิงห์ทอง ชินวรรังสี KU 32

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 3 กุมภาพันธ์●2494

การศึกษา :

- ◆ ศิลปศาสตรบัณฑิต (บั- ชี) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

5 ศพพิพัฒน์

ผมเป็น 1 ใน 6 คน ที่ได้รับคัดเลือก (ทั้งการสอบข้อเขียนและการสัมภาษณ์) ให้เข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรีที่คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในโควตาของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี พ.ศ. 2515

โดยที่บ้านผมอยู่ไกลถึงจังหวัดนครปฐม จึงตัดสินใจพักอาศัยที่หอพัก (ตึก 14) ของมหาวิทยาลัย และมีโอกาสอันสำคัญที่ได้สัมผัสกับระบบ SOTUS แบบเต็ม ๆ จำได้ว่าช่วงแรก ๆ มีความรู้สึกไม่ค่อยดี ถูกกดดันด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา จากรุ่นพี่ ๆ ตอนเข้าประชุมองค์การ แต่เมื่อเวลาผ่านไป จนกระทั่งวันรับน้อง ก็รู้สึกว่า สังคมในมหาวิทยาลัยน่าอยู่มาก เพราะเต็มไปด้วยมิตรไมตรีที่ดีทั้งเพื่อน ๆ ในรุ่นเดียวกันและพี่ ๆ

ในระหว่างการศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมหลายอย่าง เช่น เป็นนักฟุตบอลของมหาวิทยาลัยและคณะ เป็นนักร้องวง KU BAND อยู่ระยะหนึ่งเป็นผู้แทนนิสิต Section บี- ซี เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ และยังอยู่ในความทรงจำไม่ลืมเลือนก็คือ เข้าร่วมกับนิสิตนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ และประชาชน ในการเรียกร้องประชาธิปไตย ช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 แต่เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ การได้รับการประสิทธิประสาทวิชาความรู้จากบรรดาอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาควิชาบี- ซี ที่เป็นส่วนสำคัญ ของชีวิตการทำงาน ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2519

ผมมีความภาคภูมิใจ และรู้สึกซาบซึ้งใจมาก ๆ ที่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมีความเชื่อมั่นว่าสถาบันแห่งนี้ จะมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาต่าง ๆ เพื่อรับใช้สังคมและประเทศชาติ สืบไปอีกนานเท่านาน

สิงหนอง ชินวรรังสี

นายสิทธิ บุญรัตพลิน KU 25

อธิบดีกรมประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 1 สิงหาคม 2488

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สาขาการจัดการประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ Master Degree in Fishery Management Auburn University U.S.A.
- ◆ Doctor of Philosophy in Fish Disease Auburn University U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

๖ ศพนิพนธ์

บันทึกความทรงจำ ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•

หลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมปลาย ผมและเพื่อน ๆ ต่างมุ่งมั่น พากเพียร เพื่อไขว่คว้า หาโอกาสที่จะเข้ามาใช้ชีวิตในรั้วนนทรีแห่งนี้ และในที่สุดพวกเราก็สามารถ เข้ามาฝัน ณ จุดแห่งฝันที่ซึ่งแวดล้อมไปด้วยบรรยากาศแห่งความร่วมมืออย่างเป็นธรรมชาติ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเสมือนประหนึ่งว่าได้เข้ามาสัมผัสกับวิถีชีวิตแห่งการเกษตร อย่างแท้จริง

การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•นอกจากภาคทฤษฎีแล้ว ก็ยังมีการฝึกปฏิบัติด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าประทับใจมาก ที่อาจารย์และนิสิตได้มีโอกาสร่วมกันในการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งการค้นพบวิทยาการใหม่ ๆ และบางวิชาก็ต้องใช้ ความอดทนและทุ่มเทเป็นพิเศษเพื่อความสำเร็จ

การเรียนรู้ในการใช้ชีวิต ท่ามกลางความจำกัดของเทคโนโลยี แต่มากไปด้วย มิตรจิตที่มีให้กัน ทำให้ทุกคนต่างมีความผูกพัน และช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จน ได้แต่งงานกันไปก็หลายคู่ทีเดียว แต่ที่ล้ำค่า- ก็คือ ทุกคนถือเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการเรียน และการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งถือเป็นรากฐานในการ ดำรงชีวิตต่อไปในสังคมอย่างเข้มแข็งและมีเกียรติ

ผ่านไป 39 ปี ความทรงจำเหล่านี้ก็ยังคงชัดเจน แม้ว่าหน้าตาของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์•เปลี่ยนแปลงไปตามความทันสมัยของโลกปัจจุบัน แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงฝัง แน่นอยู่ในจิตสำนึก ยามเมื่อหวนคิดถึงเรื่องราวเก่า ๆ นั่นคือ ความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อ สถาบัน รวมทั้งผู้คนที่เคยร่วมทุกข์•ร่วมสุข กันมา

ผมขอชื่นชมผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•ที่ยังคงยึดมั่นในมาตรฐาน ของการเรียนการสอนด้านการเกษตรในทุกสาขาวิชา และมีความจริงใจในการผลิต บัณฑิตให้มีคุณภาพเพื่อสร้างสรรคสังคมไทยให้เจริญ- รุ่งเรืองต่อไป

กล่าวได้ว่า การได้ก้าวเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•นับเป็นความ ภาคภูมิใจอย่างยิ่งและช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ ก็คือความประทับใจ ซึ่งได้กลายเป็น ความทรงจำที่ยาวนานและตราตรึงในใจอยู่เสมอ ผมมีความเชื่อมั่นและขอเป็นกำลังใจให้ นิสิตรุ่นต่อ ๆ ไปว่า หากเพียงรู้จักดำเนินชีวิตด้วยความรับผิดชอบ และแสวงหา

วิ ศพพิพ ฃ

ประสบการณ์ดีดี เปิดโอกาส เปิดใจ เพื่อการเรียนรู้สังคมในกรอบแห่งความพอดี ก็จะทำให้เรามีความสุข เมื่อย้อนกลับมาองภาพในอดีตครับ

สิทธิ บุญยรัตผลิน

นายสุเทพ ลิ้มทองกุล KU 26

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ระดับ 10)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกิด 10 ตุลาคม 2488

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์-นา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์-นา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม.)

มพ
เฉพาะขอ
ความรู้ด้าน
การเกษตร
พ.ศ. 251
ด้านการ
เป็นโลกา
จึงมีความ
อย่างครบ
ตนเอง จ

วิ ศพพิ พ ม

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทด้านวิชาการเกษตร โดยเฉพาะของประเทศไทย เปรียบเหมือนแม่พิมพ์ที่- 'ด้านการเกษตรของประเทศที่ได้ให้ความรู้ด้านการเกษตรกับนิสิต นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2486 เป็นต้นมา ซึ่งได้ปูพื้นฐานด้านการเกษตรให้กับข้าพเจ้า (KU 26) เพื่อนำมาใช้ในการทำงานรับราชการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา และการสอนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นการให้ความรู้ด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์และประมง โดยเป็นการผลิตอย่างเดียว แต่ในโลกปัจจุบันที่เป็นโลกาภิวัตน์หรือโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องเรียนรู้อย่างครบวงจร ข้าพเจ้าจึงมีความฝันที่จะให้นิสิตยุคปัจจุบันที่เรียนด้านการผลิตการเกษตรได้รอบรู้เรื่องการตลาดอย่างครบวงจรด้วย จะทำให้ไม่เสียเปรียบใคร หรือเมื่อไปประกอบอาชีพการเกษตรด้วยตนเอง จะได้ทำความรู้อย่างครบวงจรนี้ไปใช้ในยุคของโลกปัจจุบันและอนาคตได้

สุเทพ ลี้มทองกุล

นายสุรพงษ์ ปรานศิลป์ KU 24

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เกิด 20 มีนาคม 2490

การศึกษา :

- ◆ ปรี- าดริกสิกรรมและสัตวบาลบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ◆ ปรี- าทโสงเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยจอร์เจีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์:

มหาวิกรมภุช (ม.ว.ม.)

นายสุวัจน์•ฉัตรพัชร์ KU 33

รองนายกรัฐมนตรี

เกิด 9 กุมภาพันธ์•2498

การศึกษา :

- ◆ ปรี- - าดรีวิศวกรรมศาสตร•สาขาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร•
- ◆ ปรี- - าทวีวิศวกรรมศาสตร•สาขาวิศวกรรมขนส่ง PURDUE UNIVERSITY, U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์•

มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)

นายอดิศักดิ์ ศรีสรพรกุล KU 25

เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 21 พฤศจิกายน 2489

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ Doctor of Philosophy (Extension Education), University of the Philippines at Los Banos, Philippines

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

เก
เม
เข้าได้ ได้
ได้ ก่อนจ
และหาเรี
ภ
ได้ว่ามัน
กอดันให้
เริ่มมีกิจ
ระหว่างรู่
ป
วิธีการดา
เราต้องป
ใน
รักบีกับก
เพราะส
ประสก
เกียรติยศ
เกรงกันว
มีรุ่นพี่ รู่
ระหว่างช
ผ
ช่วยให้เป็น

๕ ศพพิพ ฃ

เกษตรศาสตร์ของเรา..

เมื่อแรกเข้าเกษตรในปี 2508 ก็เข้าไปโดยไม่มีจุดมุ่งหมายอะไร เป็นเพราะสอบเข้าได้ ได้ไปอยู่หอที่ 13 ชีวิตความเป็นอยู่แบบรุ่นพี่ - รุ่นน้อง เป็นชีวิตที่ยากจะลืมเลือนได้ ก่อนจะถึงพิธีรับน้องใหม่ พวกน้อง ๆ ก็มักจะเกลียดพวกพี่ ๆ เพราะชอบกลั่นแกล้ง และหาเรื่องตลอดเวลา

ภายหลังพิธีรับน้องใหม่ ได้ฟังพี่ ๆ อธิบาย เอาใจพวกเราสารพัด ก็ทำให้เข้าใจได้ว่ามันเป็นกลยุทธ์ที่พยายามไม่ให้รุ่นน้องปี 1 มาคบหาสมาคมกับรุ่นพี่ ๆ แต่ต้องการกดดันให้คบหากันเองในกลุ่มปี 1 ด้วยกัน ยิ่งถูกกดดันก็มักจะยิ่งรักกัน หลังจากนั้นจึงเริ่มมีกิจกรรมระหว่างรุ่นมากขึ้นและก็ทำให้มีความรัก ความสามัคคีทั้งภายในรุ่น และระหว่างรุ่นไปด้วยกัน

ประเพณีดี ๆ อย่างนี้ เมื่อมีคนเข้าไม่ถึงแก่นก็มักจะมองแต่ความไม่ดีที่มันเป็นวิธีการตามกุศโลบาย จึงรู้สึกเสียดายที่เราไม่สามารถรักษาสิ่งดี ๆ เหล่านี้ไว้ได้ แนนอนเราต้องประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย

ในระหว่างเรียน ซึ่งก็ไม่ค่อยได้เรียนอย่างจริงจัง เวลาส่วนใหญ่- ใช้ไปกับการเล่นรักบี้กับการทำกิจกรรมของชั้นปีและขององค์การนิสิต แต่สิ่งได้รับกลับมีคุณค่ามากมาย เพราะสอนให้เรามีน้ำใจนักกีฬา ให้มีความรักเพื่อน รักพี่ รักน้อง สอนให้เรามีประสบการณ์ในการบริหารได้อย่างมากมาย ที่สำคัญ- คือสอนให้เรามีความรักในเกียรติยศในคราวที่ผมตกเป็นข่าวว่าโดนหัวประท้วงในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเกรงกันว่าผมอาจจะต้องประสบกับเภทภัยต่าง ๆ นานา ผมมีความประทับใจมาก เพราะมีรุ่นพี่ รุ่นน้องโทรศัพท์หาหาเป็นกำลังใจกันมากมาย นี่แหละ คือ ความรักและผูกพันระหว่างชาวสีเขียวทั้งหลาย

ผมอาจไม่ได้ช่วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยตรง แต่ผมก็พยายามทำดี เพื่อช่วยให้เป็นส่วนหนึ่งในการผดุงและเสริมสร้างเกียรติยศของสถาบันอันเป็นที่รักยิ่งของเรา

อดีตักดี ศรีสรวรพกิจ

นายอนันต์ กุศลธิกุล KU-32

อธิบดีกรมตำรวจ - ชีลหกรณ • ระดับ 10

กระทรวงเกษตรและสหกรณ •

เกิด 7 มิถุนายน 2497

การศึกษา :

- ◆ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาสัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ •
- ◆ หลักสูตรผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 1 (นสบ.1) รุ่นที่ 33 สำนักงาน กพ.
- ◆ หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (วปรอ.) รุ่นที่ 15 สถาบันวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ •

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

กั
 ลั
 มีการให้
 ต่อการเส
 กอ
 ตราบโด
 หากทำลั
 กำหนดชั

 ผิดพลาด
 ทำให้ตัว
 ค
 ลำค้- ในร

๖ ทักษะ

กำหนดชีวิตตัวเอง...ด้วยตัวเอง

สังคมการศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●ที่มีความหลากหลายของวิธีการ มีการให้โอกาสการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีการกำหนดลักษณะกิจกรรมนอกเวลาเรียนที่เอื้อต่อการเสริมสร้างทักษะ ควบคู่ไปกับการเรียนตามหลักสูตร

กล่าวโดยสรุป... เป็นการสอนที่ขอเพียงให้เราได้ใช้เวลา และมีเวลาเต็มที่ ทั้งนี้ ตราบใดที่เขาให้ความสนใจและอย่าคิดว่าทำไม่ได้ หรือเป็นไปไม่ได้ โดยเพียงแต่คิดว่า หากทำสิ่งใดผิดพลาดไปบ้าง จะต้องลุกขึ้นสู้ใหม่...จึงเป็นวิธีการสอนท่านองที่ว่า "เรา กำหนดชีวิตตัวเอง ...ด้วยตัวเอง" นับเป็นสิ่งที่ทำให้ผมประทับใจจนทุกวันนี้ว่า...

.....ให้คิดว่าทุกอย่างสามารถเสริมสร้างใหม่ได้ปรับปรุงใหม่ได้ พร้อมทั้งจะแก้ไขข้อ ผิดพลาดของตนเองด้วยการเรียนรู้ หาประสบการณ์และชวนช่วยต่อสู้อย่างไม่ลดละ จะ ทำให้ตัวเองประสบความสำเร็จได้ ฉะนั้นจึงถือเป็นคติประจำตัวตลอดมาว่า...

ความสำเร็จมีความเกี่ยวพันอย่างลึกซึ้งกับทัศนคติภายในจิตใจที่เป็นพื้นฐาน สำคัญ- ในชีวิต ถ้าทัศนคติภายในถูกต้องย่อมหวังความสำเร็จได้แค่เอื้อม

อนันต์● ภูสิทธิ์กุล

ตรศาสตร์●

ุ่นที่ 15

ดร.อภิชาติ พงษ์ศรีหตุลชัย KU 23
 ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าและอาหารแห่งชาติ
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●
 เกิด 20 มีนาคม 2489

การศึกษา :

- ◆ กส.บ. (พืชไร่) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ M.S. (เศรษฐศาสตร์เกษตร) University of Kentucky, U.S.A.
- ◆ M.S. (สถิติ) Iowa State University, U.S.A.
- ◆ Ph.D (เศรษฐศาสตร์) Iowa State University, U.S.A.
- ◆ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 42

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)

ค
 ใ
 อธิการบดี
 ผมรู้สึกเป็น
 ค
 ส่วนตัวแ
 ในด้านส่ว
 ประกอบ
 หล่อหลอ
 อย่างอาจ
 ความเป็น
 ใน
 เป็นอย่าง
 ด้านอื่น
 น้อยกว่า
 ผม
 อย่างไม่

๖ ศพพิพ ม

ความประทับใจของผมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย รศ.ดร.วิโรจ อิ่มพิทักษ์ อธิการบดีให้ผมเขียนเรื่องความประทับใจของผมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ความประทับใจของผมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้นมีมากมาย ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวมซึ่งไม่สามารถจะบรรยายได้หมดในที่นี้ แต่โดยย่อ นั้น ผมกล่าวได้ว่า ในด้านส่วนตัวมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ให้ความรู้ที่ผมได้ใช้พื้นฐานอย่างหนึ่งในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีในปัจจุบัน และประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ผมได้รับการหล่อหลอมจากอาจารย์และรุ่นพี่ ๆ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นซึ่งบางสิ่งบางอย่างอาจหาไม่ได้ในสถาบันอื่น ทำให้ผมมีความเข้มแข็ง อดทน พร้อมทั้งจะเผชิญ กับชีวิตความเป็นจริงในทุกสถานการณ์

ในด้านส่วนร่วนนั้นผมมีความประทับใจและรู้สึกชื่นชมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นอย่างยิ่งที่ได้ผลิตทั้งบุคลากรที่มีความสามารถและผลงานวิจัยด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ออกมามากมาย ทำความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศไทยไม่น้อยกว่าสถาบันอื่น ๆ

ผมหวังว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะมีความก้าวหน้าและมีการพัฒนาต่อไปอีกอย่างไม่หยุดยั้ง

อภิชาติ พงษ์ศรีหตุลชัย

นายอรรถ สมร่าง KU 22

อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 10 ธันวาคม 2487

การศึกษา :

- ◆ เกษตรศาสตรบัณฑิต (สาขาปฐพีวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ M.S. (Agriculture) Texas A&M University U.S.A.
- ◆ ปรัช- าดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ปฐพีวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)

เมื่อ

สวน ซึ่งนี้

แผ่นดินที่

แต่เขาวัย

อย่างผมนี้

เมื่อได้กำ

สอนในด่า

เสมือนได้

ของมันได้

ข้าราชการ

พัฒนาที่ดี

เหลือมล้ำ

ในหลายๆ

การวิจัยที่

สนเทศมี

อย่างเห็น

หมู่บ้านแ

ภัณฑดาร

หลุดพ้นจ

สิ่ง

สถาบันที่

ของแม่พิม

นนท์ โ

เวลาของแ

เพื่อเป็นส

วิ ศพพิพ ม

เมื่อเอ่ยถึงคำว่า **เกษตร** สิ่งที่คุณทั่วไปนึกถึงก็มักจะได้แก่การทำนา ทำไร่หรือทำสวน ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงภาพที่มองเห็นก็คือต้นพืชหรือต้นไม้ ที่ยืนต้นแผ่กิ่งก้านอยู่บนผืนแผ่นดินที่กว้างใหญ่-ไพศาล ชีวิตมนุษย์ที่เกิดมาก็มีความเคยชินกับสิ่งที่มองเห็นเหล่านี้ตั้งแต่เยาว์วัย โดยเฉพาะที่เรียกว่า **เด็กบ้านนอก** ในอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างผมนี้สี่ขวบของต้นไม้ใบหญ้าอยู่ควบคู่กับการเจริญเติบโตของตนมาโดยตลอด และเมื่อได้ก้าวเข้าสู่**รั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**•สถานศึกษาที่มีปรัชญาการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาการเกษตรที่เป็นสถาบันหลักของประเทศด้วยแล้ว ก็ยิ่งเปรียบเสมือนได้เพิ่มพูนการเจริญเติบโตของจิตสำนึกด้านการเกษตรที่ติดตัวมาตั้งแต่เล็ก ผลของมันได้แสดงออกให้เห็นเป็นรูปธรรมเมื่อได้โอกาสรับใช้ประเทศชาติในฐานะ**ข้าราชการ** และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้เป็นผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงาน **กรมพัฒนาที่ดิน** ความมุ่งมั่นที่อยากจะเห็นเกษตรกรมีความกินดีอยู่ดี มีโอกาสและมีฐานะไม่เหลื่อมล้ำจากอาชีพอื่นมากนัก จึงกระทำด้วยการริเริ่มเปลี่ยนแปลง ผลักดัน และพัฒนาในหลายๆ ด้าน เพื่อเป้าหมายดังกล่าว ทั้งด้านแผนงาน/งบประมาณ ด้านวิชาการ/การวิจัยที่มีเป้าหมายชัดเจน ถ้ายกข้อได้ ด้านการใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะด้านสารสนเทศสมัยใหม่ จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในองค์กรเองและสังคมการเกษตรอย่างเห็นได้ชัด ปัจจุบันมีเครือข่ายเกษตรกรที่ยิ่งใหญ่ - คือ หมอดินอาสาครอบคลุมทุกหมู่บ้านและตำบล ในประเทศเกษตรกรตื่นตัวในด้านเกษตรอินทรีย์สุขภาพ ด้วยผลิตภัณฑ์สารเร่งที่ชื่อว่า พด.1-7 โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้เกษตรกร 2 ล้านครอบครัวได้หลุดพ้นจากบ้ำ-หาความยากจนในที่สุด

สิ่งที่ได้สร้างในช่วงระยะเวลาอันสั้น แม้จะไม่สามารถเปรียบเทียบกับที่ได้รับจากสถาบันที่มีพระคุณได้ แต่เหนือสิ่งอื่นใด คือ ความภาคภูมิใจที่ได้เกิดจากการหล่อหลอมของแม่พิมพ์**เกษตร** เป็นพืชพรรณที่หล่อเลี้ยงคนทั้งชาติ และหากเปรียบ**เกษตร** คือ **ต้นนนทรี ใบ** คือ พวกเราในที่เกาะอยู่กับกิ่ง **ปฐพีวิทยา** จะต้องผลัดใบร่วงหล่นไปตามกาลเวลาของแต่ละใบ เราก็มั่นใจว่าจะไม่ใช่เศษใบไม้ที่ไร้ค่า แต่จะเป็นปุ๋ยอินทรีย์ที่มีค่าอนันต์• เพื่อเป็นสารอาหารให้ความเจริญเติบโตกับต้นไม้อื่น ๆ หมุนเวียนต่อไปอย่างไม่วันสิ้นสุด

นางอ- ชลิ อุโรกุล KU 24

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์●

เกิด 27 ธันวาคม 2488

การศึกษา :

- ◆ ปรี- าศตรึสาขากษेत्र มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ ปรี- าศตรึสาขาศรฐศาสตร์เกษตร Iowa State University Iowa, U.S.A.
- ◆ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 11

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

ปี 2507
 ที่เหมาะ
 ประชุมท
 นอกจาก
 ยานจอด
 มหาวิทยาลัย
 ถนนในม
 เกษตรใน
 เพราะส
 ความสง
 ใน
 ห-ิงปี 1
 การจับฉ
 ให้พวกปี
 ปลุกให้ต
 รักบีที่สน
 เพลงไล่ค
 หลอมให้
 น่องใหม่
 คบไฟอยู่
 ให้กัมหน
 พักไปตัง
 ได้ติดตาม
 ถูกบังคับ
 แต่ละคน

๖ ศพพิพ ฃ

ดิฉันยังจำสภาพของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวันแรกที่เข้ามาบดตัวในปี 2507 ได้เป็นอย่างดี หอประชุมที่ดูเด่นตระหง่าน มีเสาดงและสระน้ำเป็นองคประกอบที่เหมาะสมและสวยงามมาก ถึงแม้เวลาจะผ่านไปถึง 40 ปี ดิฉันก็ยังเห็นว่าหอประชุมหลังนี้ยังหาคู่แข่งได้ยาก แต่สภาพค่อนข้างจะทรุดโทรมกว่าที่เห็นในครั้งแรกมาก นอกจากความประทับใจในเรื่องหอประชุมแล้ว วันนั้นเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้เห็นรถจักรยานจอดอยู่ในที่เดียวกันเป็นจำนวนมากจนนับไม่ถ้วนที่บริเวณใกล้ประตูด้านหน้ามหาวิทยาลัยภายในคอรุ่มเย็นเพราะมีต้นไม้ให้- ๆ ข้างทาง มีม้ายาวตั้งไว้เป็นระยะ ๆ ถนนในมหาวิทยาลัยมีแต่คนใช้รถจักรยาน นาน ๆ จึงจะมีรถยนต์สักคัน สภาพของเกษตรในช่วงนั้นทำให้ดิฉันรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ตื่นกลัวถึงแม้จะมาเพียงลำพังคนเดียว เพราะสภาพเหมือนในชนบทไม่มีอาคารให้-โต ไม่มีรถราวิ่งขวักไขว่ มีแต่บรรยากาศของความสงบร่มรื่นและมีความเป็นกันเอง

ในสมัยก่อน นิสิตเกษตรปี 1 ทุกคนจะต้องอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย พวกผู้หญิงปี 1 ทั้งหมดจะพักอยู่ที่ตึก 10 ก แต่ละห้องจะมีเตียงนอน 2 ชั้น ห้องละ 6 คนโดยการจับฉลาก ความสนิทสนมจึงมีเฉพาะพวกที่นอนห้องเดียวกันก่อน แต่หลังจากรุ่นพี่เริ่มให้พวกปี 1 ซ้อมร้องเพลงเชียร์มีการประกวดใส่รุ้น้องด้วยเสียงดังในช่วงซ้อมเชียร์มีการปลุกให้ตื่นในตอนดึกเพื่อให้มาดูการลงโทษผู้กระทำความผิด การออกไปเชียร์การแข่งขันรักบี้ที่สนามศุภชลาศัย โดยเหมารถโดยสารไปกันเป็นสิบ ๆ คัน และร้องเพลงโดยเฉพาะเพลงไล่ควาย สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดทั้งความสนุก ความเหน็ดเหนื่อย แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ช่วยหล่อหลอมให้นิสิตปี 1 ทุกคนรู้จักกัน รักใคร่และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะในวันรับน้องใหม่ พี่ ๆ ส่งเสียงดังปลุกให้ตื่นตั้งแต่ยังไม่สว่าง มองเห็นแต่คนใส่เสื้อยันตติแดงชูคบไฟอยู่นอกหอพัก เป็นสิ่งที่พวกน้องๆ ไม่เคยทราบมาก่อน ทำให้ตกใจกลัว พี่ๆ บังคับให้ก้มหน้า ย่ำเท้าพร้อมกับพูด "พี่ชา สวัสดิ์ค๊ะ" ตลอดเวลา ให้เดินเป็นแถวออกจากหอพักไม่ถึงสนามฟุตบอล ดิฉันยอมรับว่าภาพและความรู้สึกในขณะนั้น เป็นสิ่งที่ฝังใจและจำได้ติดตามมาจนถึงปัจจุบัน แต่เมื่อเสร็จพิธี ทั้ง ๆ ที่พวกเราเนื้อตัวยังเหมือนโคลนจากการถูกบังคับให้ย่ำด้วยเท้าเปล่า กลับรู้สึกสนุกสนาน เมื่อพูดถึงความรู้สึก และเหตุการณ์ดีแต่ละคนประสมมา โดยเฉพาะเมื่อพี่ ๆ ผู้หญิงเข้ามาพูดคุยกับพวกเราเป็นอย่างดี

๖ คพพีเอ็ม

เราจึงเข้าใจถึงเป้าหมายของกิจกรรม และมีความรู้สึกที่ดีต่อรุ่นพี่นับตั้งแต่วันนั้น

การรู้จักกับรุ่นพี่ รุ่นน้องในเกษตร มีความแตกต่างจากสถาบันอื่น เพราะการที่ต้องรับประทานอาหาร เชียร์กีฬา มีกิจกรรมต่าง ๆ ในแหล่งเดียวกันถึง 4 ปี จึงมีใช้การรู้จักกันเพียงผิวเผินแต่เป็นความสนิทสนมฉันทพี่น้อง โดยจะเห็นได้จาก การที่มีรุ่นพี่ซึ่งเป็นนักรักบี้เสียชีวิตลง มีการกล่าวไว้อาลัยและเป่าแตรนอน ดิฉันยังมีความรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยพูดกับพี่เขาเลยสักคำเดียว

ชีวิตในเกษตร คนภายนอกบางคนอาจจะรู้สึกว่าเป็นสังคมบ้านนอก บันจรรย์ยานทำแปลงปลูกผัก เลี้ยงสัตว์•เลี้ยงปลาเหมือนชาวบ้าน แต่ดิฉันถือว่าตัวเองโชคดีที่มีโอกาสมาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•เพราะประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเป็นรากฐานสำคัญ- ที่ทำให้ดิฉันสามารถอยู่ร่วมกับคนหมู่มากได้อย่างมีความสุข มีความเข้มแข็ง อดทน สามารถพึ่งพาตนเองได้และที่สำคัญ- มีคนในวงการเกษตรที่เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องเต็มใจให้ความช่วยเหลือในการทำงานทำให้ดิฉันประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานในวันนี้

ดิฉันหวังในความสัมพันธ์•ขณะนี้ยังคงอยู่ตลอดไปและดิฉันจะพยายามทำงานอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและภาคเกษตร ให้มีความเจริญ- ก้าวหน้าเพื่อให้สมกับเป็นศิษย์•ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์•

อ- ชลธิ อุไรกุล

นายอำพน กิตติอำพน KU 34
เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เกิด 10 ตุลาคม 2498

การศึกษา :

- ◆ ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์●
- ◆ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.S. Economics) Northeastern University
Boston U.S.A.
- ◆ ดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ประยุกต์)● Clemson University
South Carolina U.S.A.

เครื่องราชอิสริยาภรณ์●

ประถมาภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.)

ชีวิตใหม่

ความทรงจำต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในช่วงเวลาที่อยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวันหนึ่งที่ผมใช้เวลา 3 ปีครึ่งนั้น นอกเหนือจากที่ทางคณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ประสาทวิชามากมายให้แก่ผมแล้ว ผมได้เรียนรู้ความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตของผมมากมาย ไม่ว่าจะเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมที่รู้จักการเสียสละให้แก่ส่วนรวม การบำเพ็ญ-ตนให้แก่ประเทศชาติเข้าใจในชีวิตของพี่น้องเกษตรกรที่เสียสละอย่างมากมาย และขบวนการประชาธิปไตยของประเทศ ซึ่งเป็นแนวทางให้ผมก้าวเดินตลอดมาในการรับใช้ทางราชการ แต่สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มหาวิทยาลัยมอบให้ผมก็คือ คู่ชีวิตที่คอยดูแลและให้กำลังใจผมในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ามากสิ่งหนึ่งในชีวิตของผม ซึ่งรวมถึงบิดาและมารดาที่ให้การอุปการะและให้กำเนิดแก่ชีวิตผม

อำพน กิตติอำพน

“ศาสตร์แห่งแผ่นดิน”

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลขที่ 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

<http://www.ku.ac.th>